

گزارش تحقیقی؛

اختلاس ده‌ها میلیون دالری و غصب زمین در پروژه‌ی شهرک عینو مینه

اطلاعات نشان می‌دهد که دست‌کم از ده سال به این سو ده‌ها میلیون دالر امریکایی از عواید پروژه‌ی ملی ساخت شهرک عینو مینه‌ی قندهار «اختلاس» و ده‌ها هزار متر مربع زمین در این شهرک «غصب» شده است.

صفحه ۴

غنی:

تا زمانی که وضعیت در میدان‌های جنگ تغییر نکند، طالبان حاضر به صلح نمی‌شوند

صفحه ۲

سازمان ملل:

طالبان در مورد حمله بر دفتر این سازمان در هرات پاسخ بدهند

صفحه ۲

مصاحبه با پسر ملا عمر؛

«خبرنگاران محلی قندهار به دلیل قباحات زدایی از طالبان بازداشت شده‌اند»

صفحه ۲

یادداشت روز

بن‌بست صلح و شدت جنگ؛ مردم از سرقومندان اعلا پاسخ روشن می‌خواهند

همزمان با به بن‌بست رسیدن مذاکرات صلح میان جمهوری اسلامی افغانستان و گروه طالبان در دوحه، میدان جنگ در کشور داغ‌تر از گذشته شده و براساس گزارش نهادهای حقوق بشری و بین‌المللی، در سال جاری رقم تلفات غیرنظامیان چند برابر افزایش یافته است. طالبان با شدت بخشیدن به حملات‌شان در سه ماه اخیر دست‌کم ۱۰۰ ولسوالی را از کنترل دولت خارج کرده‌اند و جنگ را تا نواحی چندین شهر مهم، از جمله شهرهای مزارشریف، قندهار و هرات رسانده‌اند.

در تازه‌ترین مورد کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان روز گذشته با نشر گزارشی گفته است که تلفات غیرنظامیان در شش ماه اول سال ۲۰۲۱ میلادی ۸۰ برابر افزایش یافته است. این غیرنظامیان در انفجار ماین‌های کنار جاده‌ای، انفجار موتوربمب، ماین‌های میناطیسی، ترور و حملات هدفمند، حملات راکتی، حملات زمینی و هوایی جان‌های خود را از دست داده‌اند. عامل ۵۶ درصد تلفات غیرنظامیان گروه طالبان، عامل ۲۲ درصد تلفات غیرنظامیان افراد نامعلوم...

۲

ترجمه ۳

امپراتوری مدارا؛ چگونه بزرگ‌ترین فاتح جهان آزادی مذهبی را برای ما به ارمغان آورد

خواستیم با سفیر مصاحبه‌ای داشته باشیم. از این که اوایل دسامبر بود و گفته می‌شد که سفیر نیز آدمی تنها و دل‌تنگ است، مقداری بودینگ آلبالو برایش تحفه بردم. زنگ دروازه را به صدا در آوردم. لحظه‌ای بعد مرد جوانی از اهالی کارابین در مقابلم ظاهر شد...

سی و یک سال پیش، هنگام سفر با قطار آهن بین لندن و هنگ‌کنگ توقف مختصری داشتیم در مغولستان که با صحنه جالبی روبه‌رو شدم. در آن هنگام از میان کشورهای غربی تنها بریتانیا در اولان‌باتور سفارتخانه داشت (اگر اشتباه نکرده باشم، خیابان شماره ۳۰ صلح).

گزارش ۶

تأثیرات جنگ در بامیان؛ کاهش گردشگری و آوارگی هزاران خانواده

باشنده‌ها و مسئولان بامیان از ادامه‌ی ناامنی‌ها نگران هستند و می‌گویند در سال جاری، ناامنی و شیوع موج دوم و سوم کرونا باعث شد مردم بامیان آسیب‌های جدی اقتصادی را متحمل شوند و در سال جاری...

گزارش

کمیسیون حقوق بشر: تلفات غیرنظامیان در شش ماه نخست سال جاری ۸۰ درصد افزایش یافته است

کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان اعلام کرده است که در جریان شش ماه گذشته یک‌هزار و ۶۷۷ غیرنظامی کشته و سه‌هزار و ۶۴۴ غیرنظامی دیگر زخمی شده‌اند. در گزارش این کمیسیون آمده است که این تعداد غیرنظامیان در نتیجه‌ی یک‌هزار و ۵۹۴ رویداد ضد امنیت کشته و یا زخمی شده‌اند. آمارهای کمیسیون نشان می‌دهد که تلفات غیرنظامیان در شش ماه نخست سال جاری میلادی در مقایسه به زمان مشابه در سال گذشته، ۸۰ درصد افزایش یافته است. در جریان شش ماه نخست سال گذشته‌ی میلادی، یک‌هزار و ۲۱۳ غیرنظامی کشته و یک‌هزار و ۷۴۴ غیرنظامی دیگر زخمی شده بودند...

۳

New Semester July 31, 2021

Join us to Actualize your Academic Dreams!

خانه موفقیت
The TOEFL HOUSE
Unlock the World with TOEFL

شعبه کوه سگی: گولابی دوخانله، ایستگاه سابقه.
شعبه برجی: ایستگاه مغازه، رویروی جلیلی بستر.
شعبه سلیم کلون: سردک چهارمتره، چهاربھی سلیم کلون.

0747 994 244
0745 651 844
0747 918 200

TOEFL House

ادامه‌یادداشت‌روز

عامل ۱۵ درصد تلفات غیرنظامیان نیروهای دولتی و عامل هفت درصد تلفات غیرنظامیان گروه داعش گفته شده است.

شدت جنگ و افزایش تلفات غیرنظامیان چشم‌انداز رسیدن به صلح را تیره ساخته است. از طرفی مقام‌های حکومتی مدعی‌اند که طالب اراده‌ای برای صلح ندارد. در تازه‌ترین مورد روز گذشته رییس‌جمهور غنی در نشست کابینه گفته است تا زمانی‌که وضعیت در میدان‌های جنگ تغییر نکند، طالبان حاضر به صلح نمی‌شوند. او گفته است که برای تغییر این وضعیت، برنامه‌ی واضح روی دست گرفته شده و جنگ تا شش ماه آینده به‌گونه‌ی بنیادی تغییر می‌کند.

در چنین وضعیتی، امروز رییس‌جمهور اشرف غنی نشست اضطراری شورای ملی را فراخوانده و قرار است در این نشست سخنرانی کند. آنچه تاکنون گفته شده، قرار است آقای غنی در این نشست درباره‌ی تحولات امنیتی و سیاسی ماه‌های اخیر و جلب حمایت نمایندگان شورای ملی از نیروهای امنیتی و دفاعی صحبت کند. منابع معتبر در حکومت نیز تأیید می‌کنند که قرار است آقای غنی در سخنرانی خود خواستار اتحاد و ایستادگی در برابر طالب شود.

نشست رییس‌جمهور غنی با اعضای شورای ملی می‌تواند در وضعیت فعلی مهم باشد. انتظار می‌رود آقای غنی در این نشست به سوال‌های بسیار پاسخ روشن بدهد و چشم‌انداز آینده‌ی افغانستان را تعریف کند. او می‌تواند با سخنرانی در پارلمان پیام خود را از طریق نمایندگان شورای ملی به مردم افغانستان برساند و دست‌کم به دو نکته‌ی مهم ذیل نیز پاسخ روشن ارائه کند.

نخستین انتظار از او در این نشست این است که توضیح بدهد وضعیت جنگی در افغانستان از چه قرار است و سیاست یا استراتژی حکومت در برابر این وضعیت چیست. دلایل سقوط پی‌هم ولسوالی‌ها و رسیدن جنگ به نواحی شهرها را به مردم توضیح بدهد و برنامه‌ی حکومت برای بازپس‌گیری مناطق از دست‌رفته، محافظت از مردم و شهرها و رسیدگی به بیجاشدگان جنگ را بیان کند. برنامه‌ی حکومت برای مقابله با طالبان و آینده‌ی صلح در کشور را توضیح دهد. حالا که مدعی است طالب اراده‌ای برای صلح ندارد، نیاز است روشن سازد که چگونه با دوام جنگ می‌توان اراده‌ی صلح را در طالبان ایجاد کرد. در وضعیتی که مدیریت و رهبری نهادهای امنیتی همواره مورد انتقاد قرار داشته است، نیاز است آقای غنی به مردم توضیح دهد که با چه تدبیر و رهبری می‌تواند وضعیت را در میدان جنگ به نفع نظام جمهوری اسلامی تغییر دهد.

دوم، بزرگ‌ترین چالشی که حکومت آقای غنی با آن مواجه است، بحران مشروعیت است. این بحران مشروعیت پیامد انتخابات بحرانی‌ای بود که حکومت آقای غنی از آن بیرون آمد. این بحران مشروعیت در دو سطح قابل بحث است. سطح میان‌نخبگان سیاسی و رهبران قومی است. سطح دوم که عمیق‌تر نیز می‌باشد، بحران مشروعیت مردمی است. از طرف دیگر آقای غنی در هفت سال اخیر پیوسته متهم به انحصارگرایی شده است. امروزه هرگاه او سخن از جمهوریت و یا دفاع از آن می‌زند، منتقدانش سخن او از جمهوریت را «جمهوریت سه نفره» تعبیر می‌کنند. حالا که قرار است آقای غنی در نشست فوق‌العاده شورای ملی از نخبگان سیاسی دعوت به اتحاد کند، نیاز است نخست زمینه‌ی رسیدن به اتحاد سیاسی را شرح دهد. او بایستی این پیام را به نخبگان سیاسی مخابره کند که چگونه می‌تواند اجماع و اتحاد سیاسی را ایجاد و حفظ کند وقتی در هفت سال اخیر با شریک سیاسی خود حتا نتوانسته است به اتحاد واقعی برسد. ارائه پاسخ روشن به این سوال می‌تواند زمینه‌ی اعتماد نخبگان سیاسی به آقای غنی را فراهم سازد تا در مرحله‌ی بعدی همه در کنار هم برای دفاع از افغانستان و ارزش‌های یک نظام جمهوری در برابر طالب سنگر بگیرند. از طرفی نیاز است او به سوال‌های بسیاری از شهروندان افغانستان پاسخ روشن دهند زیرا آن‌که در کشور می‌گذرد، در قدم نخست مسئولیت آن متوجه شخص آقای غنی و حکومت به رهبری او است.

علاوه بر این، آقای غنی در وضعیتی به نشست فوق‌العاده شورای ملی می‌رود که در روزهای اخیر اندک حرکتی یا مقاومتی علیه طالبان با حمایت گسترده‌ی مردمی مواجه شده است. حالا اگر او بتواند به دو موردی که در بالا اشاره شد، پاسخ روشن بدهد، در یک فرصت تاریخی می‌تواند حمایت سیاسی و مردمی را برای حمایت از دولت و نظام جمهوری جلب و بسیج کند.

اطلاعات روز: رییس‌جمهور اشرف غنی می‌گوید تا زمانی که «وضعیت نظامی» در میدان‌های جنگ تغییر نکند، گروه طالبان به انجام مذاکرات «جدی» صلح حاضر نمی‌شود.

آقای غنی که دیروز (یک‌شنبه، ۱۰ اسد) در نخستین نشست الکترونیکی کابینه صحبت می‌کرد، گفت که برنامه‌ی واضح برای تغییر وضعیت روی‌دست گرفته شده است و وضعیت جنگ تا شش ماه آینده به‌گونه‌ی بنیادی تغییر می‌کند. او تأکید کرد که این برنامه باید با اولویت‌بندی تطبیق شود. رییس‌جمهوری کشور افزود که وزارت دفاع مسئولیت دارد تا اولویت‌های استراتژیک را تعیین و آن را تطبیق کند.

او همچنین گفت که بدون اولویت‌بندی در تطبیق این طرح، «استقرار» ممکن نیست. آقای غنی علاوه کرد: «بدون اولویت‌بندی

نمی‌شود؛ همزمان در هر جای بوده نمی‌توانیم. با اولویت‌بندی امکان این فراهم می‌شود که استقرار به‌میان آید.» او همچنین گفت که وظیفه‌ی وزارت داخله، هم این است که باید امنیت شهرها و ولسوالی‌های کلیدی را تأمین کند و پولیس نقش خود در این مورد را خوب ایفا کرده است.

همچنین اشرف غنی گفت که امنیت ملی هم وظیفه‌ی کلیدی بسیج مردمی را به عهده دارد و باید بسیج ملی در حمایت از نیروهای دفاعی و امنیتی را تقویت کند.

از سویی هم، آقای غنی در بخشی از صحبت‌هایش گفت که گروه طالبان نسبت به ۲۴ سال پیش تغییر چندانی نکرده است، بلکه «فجیع‌تر»، «ظالم‌تر» و «نامسلمان‌تر» شده است. او گفت: «آری. (طالبان) تغییر کرده، اما تغییر مثبت نکرده‌اند. نه اراده‌ی صلح دارند و نه اراده‌ی آبادی.»

وظیفه‌ی محافظت از دفتر یوناما در هرات را بر عهده داشت.

سازمان ملل گفته است که به‌عنوان یک نهاد غیرنظامی در افغانستان تلاش‌هایش را بر حمایت از تلاش‌های صلح، ارتقای حقوق تمام افغان‌ها و ارائه‌ی کمک‌های بشردوستانه‌ی حیاتی به میلیون‌ها افغان متمرکز کرده است. این سازمان تأکید کرده است که برای رسیدن به این اهداف، باید بتواند کارش را بدون تهدید و خشونت انجام دهد.

رییس‌جمهوری کشور تأکید کرد که طالبان سایر شبکه‌های تروریستی را در داخل خاک افغانستان آورده‌اند و با آنان و «کشورهای حامی‌شان» حملات سهمگین را علیه نیروهای امنیتی و دفاعی راه‌اندازی می‌کنند. به گفته‌ی او، عملیات‌های کنونی طالبان و این شبکه‌های تروریستی با رقم ۵۰ تا ۱۵۰ حمله در روز، در ۳۰ سال گذشته بی‌سابقه است.

آقای غنی افزود که طالبان هنوز تسلیمی می‌خواهند و جانب جمهوری اسلامی افغانستان اما صلح می‌خواهد.

او همچنین گفت که نظام طالبانی «خشک» و «بخ‌زده» است، اما جمهوریت همیشه در حال تکامل است. به گفته‌ی اشرف غنی، هم‌اکنون مردم افغانستان هم از نظام جمهوریت حمایت می‌کنند و «تغییر مثبت وضعیت را دور قوای امنیتی و دفاعی خود» می‌خواهند.

سازمان ملل: طالبان در مورد حمله بر دفتر این سازمان در هرات پاسخ بدهند

که این حمله توسط عناصر ضد دولت انجام شده است که در نتیجه‌ی آن یک محافظ افغان کشته و شماری هم زخمی شده‌اند.

گروه طالبان گفته بود که هیچ مشکلی از سوی این گروه متوجه دفتر سازمان ملل در هرات نیست. طالبان افزوده بودند که دفتر سازمان ملل در ساحه‌ی جنگی قرار داشت و ممکن است در جریان درگیری به محافظان آن آسیب رسیده باشد.

مصاحبه با پسر ملا عمر؛

«خبرنگاران محلی قندهار به‌دلیل قباحت‌زدایی از طالبان بازداشت شده‌اند»

مصاحبه‌کننده، خبرنگار این خبرگزاری نیست.

در اعلامیه تأکید شده است که این افراد با سوءاستفاده از این موضوعات به فعالیت‌های غیرقانونی می‌پرداخته‌اند.

از سویی هم، ریاست عمومی امنیت ملی افزوده است که این افراد بدون هماهنگی با نهادهای ذیربط و بدون اطلاع‌دهی به مراجع قانونی در قندهار به مناطق تحت تصرف طالبان رفته‌اند.

این نهاد همچنین توضیح داده است که در مصاحبه‌ی این افراد با سران طالبان تلاش شده است تا از کشتار غیرنظامیان توسط طالبان در ولسوالی اسپین‌بولدک چشم‌پوشی شود تا از این طریق بتوانند افکار عمومی را به نفع طالبان جهت دهند.

از سویی هم، این ریاست گفته است که نتایج ابتدایی نشان می‌دهد که این چهار خبرنگار در گذشته هم مرتکب تخلفات متنوع و باج‌گیری از مسئولان حکومتی و تجاران از آدرس خبرنگاران شده بودند.

همچنین در اعلامیه آمده است که بسم‌الله وطن‌دوست، مسئول رادیو صدای ملت از سوی طالبان مأموریت داشته، به روح‌الله خان‌زاده، والی قندهار تماس گرفته و او را تشویق به تسلیمی کرده است.

ریاست عمومی امنیت ملی افزوده است که به زودی قضیه‌ی این خبرنگاران را به مراجع

صدها نیروی ویژه به هرات اعزام شدند

پشتون» نزدیک به شهر هرات به خط نخست جنگ مبدل گشته است.

دو روز پیش محمد اسماعیل خان، فرمانده نیروهای بسیج مردمی علیه طالبان، از تأخیر در اعزام نیروهای تازه‌نفس از سوی وزارت دفاع انتقاد کرده بود. او از حکومت خواسته بود که نیروی بیش‌تر به هرات اعزام کند.

سکینه امیری

کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان اعلام کرده است که در جریان شش ماه گذشته یک هزار و ۶۷۷ غیرنظامی کشته و سه هزار و ۶۴۴ غیرنظامی دیگر زخمی شده‌اند. در گزارش این کمیسیون آمده است که این تعداد غیرنظامیان در نتیجه‌ی یک هزار و ۵۹۴ رویداد ضد امنیت کشته و یا زخمی شده‌اند. آمارهای کمیسیون نشان می‌دهد که تلفات غیرنظامیان در شش ماه نخست سال جاری میلادی در مقایسه به زمان مشابه در سال گذشته، ۸۰ درصد افزایش یافته است. در جریان شش ماه نخست سال گذشته‌ی میلادی، یک هزار و ۲۱۳ غیرنظامی کشته و یک هزار و ۷۴۴ غیرنظامی دیگر زخمی شده بودند.

یافته‌های گزارش کمیسیون حقوق بشر نشان می‌دهد که در نیمه‌ی اول سال جاری میلادی ۱۵۴ زن کشته و ۳۵۰ زن دیگر زخمی شده‌اند. این آمار نشان‌دهنده‌ی افزایش ۶۹ درصدی در مقایسه به زمان مشابه در سال گذشته است. در نیمه‌ی نخست سال گذشته‌ی میلادی، ۱۲۶ زن کشته و ۱۷۱ زن دیگر زخمی شده بودند. همین طور، در گزارش کمیسیون حقوق بشر آمده است که از اول جنوری تا پایان ماه جون سال جاری میلادی، ۳۷۳ کودک در نتیجه‌ی «روی‌کرده‌های نظامی» طرف‌های جنگ کشته و یک هزار و ۸۳ کودک دیگر زخمی شده‌اند. تلفات کودکان در مقایسه به زمان مشابه در سال گذشته سه برابر افزایش یافته است. در نیمه‌ی نخست سال گذشته‌ی میلادی، ۲۲۵ کودک کشته و ۴۰۵ کودک دیگر زخمی شده بودند. کمیسیون حقوق بشر گفته است که طرف‌های درگیر از قواعد جنگ عدول و حقوق بشردوستانه‌ی بین‌المللی را نقض کرده‌اند.

عاملان تلفات غیرنظامیان

در گزارش کمیسیون مستقل حقوق بشر آمده است که در جریان شش ماه نخست سال جاری میلادی، در مجموع ۹۱۷ غیرنظامی در اثر حملات گروه طالبان کشته و دوهزار و ۶۱ غیرنظامی دیگر زخمی شده‌اند. این آمار نشان می‌دهد که تلفات غیرنظامیان در حملات طالبان در مقایسه به زمان مشابه در سال گذشته دو برابر افزایش یافته است. در شش ماه نخست سال گذشته ۵۴۲ غیرنظامی در حملات طالبان کشته و ۸۹۶ غیرنظامی دیگر زخمی شده بودند.

گروه داعش عامل تلفات ۳۴۳ غیرنظامی (۱۰۴ کشته و ۲۳۹ زخمی) در شش ماه گذشته دانسته شده است. براساس گزارش کمیسیون حقوق بشر، در نیمه‌ی نخست سال گذشته‌ی میلادی، ۱۴۵ غیرنظامی در اثر حملات داعش کشته و ۲۸۴ غیرنظامی دیگر زخمی شده بودند. آمار این کمیسیون نشان می‌دهد که میزان تلفات غیرنظامیان در اثر حملات داعش در مقایسه به زمان مشابه در سال گذشته، ۲۰ درصد کاهش یافته است. با این حال، کمیسیون حقوق بشر گفته است که حمله بر دانش‌آموزان مکتب سیدالشهدا در غرب کابل و حمله بر نمازگزاران در مسجد جامع ولسوالی شکرده‌ی کابل که داعش مسئولیت آن را بر عهده گرفت،

کمیسیون حقوق بشر:

تلفات غیرنظامیان در شش ماه نخست سال جاری ۸۰ درصد افزایش یافته است

در زمهری جنایت‌کارانه‌ترین حملات نیمه‌ی نخست سال جاری میلادی به حساب می‌آید. براساس این گزارش، در نیمه‌ی نخست سال جاری میلادی، ۲۲۹ غیرنظامی در حملات نظامیان دولتی کشته و ۵۶۵ غیرنظامی دیگر زخمی شده‌اند. سال گذشته این آمار به ۱۵۲ کشته و ۳۱۴ زخمی می‌رسید. مقایسه‌ی این دو آمار، نشان‌دهنده‌ی افزایش ۷۰ درصدی در میزان تلفات غیرنظامیان در حملات نظامیان دولتی است.

کمیسیون حقوق بشر تلفات یک هزار و ۱۹۰ غیرنظامی (۴۲۵ کشته و ۷۶۵ زخمی) را به افراد نامعلوم نسبت داده و گفته است که هیچ گروهی مسئولیت قتل این تعداد غیرنظامیان را بر عهده نگرفته است. به گفته‌ی این کمیسیون، در شش ماه نخست سال جاری میلادی، دو غیرنظامی در اثر پرتاب راکت و شلیک گلوله از خاک پاکستان به قلمرو افغانستان در ولایات مرزی کشته و ۱۴ غیرنظامی دیگر زخمی شده‌اند.

نوعیت حوادث

یافته‌های گزارش کمیسیون حقوق بشر نشان می‌دهد که در نیمه‌ی نخست سال جاری میلادی، ۴۵۱ رویداد انفجار ماین‌های کنارجاده، مورتیمب و انفجار مواد منفجر نشده‌ی باقی‌مانده از جنگ، ۵۸۷ غیرنظامی را گرفته و یک هزار و ۴۰۰ غیرنظامی دیگر را زخمی کرده است. این رقم ۳۷ درصد کل تلفات غیرنظامیان در مدت زمان یادشده را در بر می‌گیرد. در مدت زمان مشابه در سال گذشته‌ی میلادی، ۲۵۹ غیرنظامی در نتیجه‌ی انفجار ماین‌های کنارجاده، مورتیمب و سرگول‌های منفجر نشده

کشته و ۵۰۷ غیرنظامی دیگر زخمی شده بودند. مقایسه‌ی آمار دو سال نشان می‌دهد که میزان تلفات غیرنظامیان در رویدادهای انفجاری، سه برابر شده است. براساس اطلاعات کمیسیون حقوق بشر، ۳۰ درصد تلفات غیرنظامیان در شش ماه نخست سال جاری ناشی از قتل‌ها و ترورهای هدفمند بوده است، طوری که در این مدت، ۶۹۶ غیرنظامی در ترورها، قتل‌ها و کشتارهای هدفمند کشته و ۹۲۸ نفر دیگر زخمی شده‌اند. این آمار در مقایسه با سال گذشته بیش از دو برابر افزایش یافته است. در نیمه‌ی اول سال گذشته‌ی میلادی، ۵۳۳ غیرنظامی به‌گونه‌ی هدفمندانه کشته و ۴۱۲ غیرنظامی دیگر زخمی شده بودند.

کمیسیون حقوق بشر گفته است که ۱۸ درصد تلفات غیرنظامیان ناشی از حملات راکتی و استفاده از سلاح‌های سنگین بوده است. حملات راکتی در شش ماه گذشته ۲۱۲ غیرنظامی را گرفته و ۷۲۸ غیرنظامی دیگر را زخمی کرده است. بیشترین قربانیان حملات راکتی کودکان و زنان گفته شده است. این آمار نسبت به سال پاره، سه برابر افزایش را نشان می‌دهد. در مدت زمان مشابه در سال گذشته ۳۷۸ غیرنظامی در نتیجه‌ی حملات راکتی کشته و زخمی شده بودند.

همین طور، یافته‌های کمیسیون حقوق بشر نشان می‌دهد که در شش ماه نخست سال جاری میلادی، ۱۲ غیرنظامی در حملات انتحاری کشته و ۷۹ غیرنظامی دیگر زخمی شده‌اند. سال گذشته این رقم ۱۱۰ کشته و ۲۳۷ زخمی اعلام شده بود. میزان تلفات غیرنظامیان

در حملات انتحاری، ۷۴ درصد کاهش یافته است. هفت درصد کل تلفات غیرنظامیان (۸۱ کشته و ۲۲۶ زخمی) ناشی از درگیری‌های زمینی بوده و در مقایسه به زمان مشابه در سال گذشته ۲۴،۵ درصد افزایش یافته است. افزایش درگیری‌های مسلحانه میان نیروهای طرفدار دولت و طالبان علت اساسی افزایش تلفات غیرنظامیان در درگیری‌های زمینی گفته شده است.

همچنین، در نیمه‌ی نخست سال جاری میلادی، ۷۷ غیرنظامی در حملات هوایی کشته و ۱۳۶ غیرنظامی دیگر زخمی شده‌اند. این رقم در مقایسه با زمان مشابه در سال گذشته ۱۲ درصد افزایش یافته است. در عملیات‌های شبانه نیز ۱۲ غیرنظامی کشته و ۳۷ غیرنظامی دیگر زخمی شده‌اند.

کمیسیون حقوق بشر گفته است که ۴۰ درصد تلفات غیرنظامیان (۶۸۱ کشته و ۱۴۵۰ زخمی) در زون جنوب‌غرب (قندهار، هلمند، ارزگان و زابل) و ۱۸ درصد کل تلفات غیرنظامیان (۳۱۲ کشته و ۶۴۶ زخمی) در زون مرکز (کابل، میدان‌وردک، کاپیسا، پروان، پنجشیر، غزنی، بامیان و دایکندی) به ثبت رسیده است. کم‌ترین میزان تلفات غیرنظامیان در زون جنوب (پکتیا، پکتیکا، خوست و لوگر) به ثبت رسیده است.

حمله بر تأسیسات عامه و خصوصی

در گزارش کمیسیون مستقل حقوق بشر آمده است که در جریان شش ماه نخست سال جاری میلادی، دست‌کم ۳۹ پایه‌ی برق توسط افراد ناشناس در ولایت‌های کابل، پروان، بغلان و قندوز تخریب شده است که مشکلات متعددی

را به میلیون‌ها شهروند کشور ایجاد کرده است. در این شش ماه، در اثر جنگ، ۱۳۰ پایه پُل و پُلچک، ۱۳ باب مکتب و سه باب کلینیک نیز تخریب شده است. کمیسیون حقوق بشر این آمار را تکان‌دهنده و از مصداق‌های روشن عدول از قواعد جنگ محسوب کرده است.

پیشنهاد‌های گزارش

کمیسیون مستقل حقوق بشر در این گزارش پیشنهاد کرده است که رفع معضلات کشور به جای میدان‌های جنگ، باید در پشت میز مذاکره حل شود. این کمیسیون از دولت افغانستان و گروه طالبان خواسته است که با درک درد و رنج مردم، رعایت منافع و مصالح کشور و احترام‌گذاشتن به حقوق و خواست جمعی شهروندان کشور، به میز مذاکره و گفت‌وگوی معنادار برگشته و زمینه برآی آتش‌بس دوامدار و صلح پایدار فراهم کنند. کمیسیون حقوق بشر از سازمان ملل متحد، سازمان‌ها و نهادهای اثرگذار داخلی و بین‌المللی بر جنگ و صلح در افغانستان و جامعه جهانی خواسته است که پیش از وقوع فاجعه‌ی انسانی، از تمامی امکانات، فرصت‌ها و ظرفیت‌های شان برای پایان دادن به خشونت‌ها و جنگ ویران‌گر کنونی، استفاده کنند.

کمیسیون حقوق بشر افزوده است که نقض قواعد جنگ پیامد سنگین بر ناقضان خواهد داشت و در تمامی حالات قابل پی‌گرد عدلی و قضایی خواهد بود. این نهاد پیشنهاد کرده است که هیچ طرف درگیر نباید از انسان‌ها به‌هیچ سهر دفاعی استفاده کند. همچنین، کمیسیون حقوق بشر از طالبان خواسته است که با اسیران جنگی طبق موازین حقوق بشردوستانه‌ی بین‌المللی برخورد کرده و اسیران را با روی کرد دادگاه صحرائی قرار ندهند. از طالبان همچنین خواسته شده است که در ساحات تحت کنترل‌شان از تخریب بندهای آب‌گردان، آبدات تاریخی و فرهنگی، منابع تولید برق و منابع دارای انرژی خطرناک جلوگیری کنند.

کمیسیون حقوق بشر اظهارات احساساتی و صدور دستورهای مغایر با اصول حقوق بشر و حقوق بشردوستانه‌ی بین‌المللی از سوی برخی از مسئولان دولت افغانستان را نگران‌کننده خوانده و از رهبری دولت خواسته است که جلوی این گروه روی کردهای تخریب‌کننده و فرافرونی را بگیرد.

گزارش این کمیسیون از حکومت افغانستان خواسته شده است که پالیسی‌ها و طرز‌العمل‌های جنگی خود را یک بار دیگر مورد بازبینی قرار داده و مواردی را که باعث تلفات غیرنظامیان می‌شود، رفع کند و برای تأمین امنیت بهتر شهروندان به‌ویژه اقلیت‌های قومی و مذهبی، عالمان دین، مدافعان حقوق بشر و فعالان رسانه‌ای و جامعه مدنی اقدامات دوامدار روی دست بگیرد.

کمیسیون حقوق بشر در اخیر از دادگاه کیفری بین‌المللی خواسته است که تحت هیچ نوع فشار سیاسی هیچ مرجعی قرار نگیرد و هرچه زودتر به جرایم بین‌المللی که در افغانستان رخ داده است، به‌صورت جدی و همه‌جانبه رسیدگی کند.

ترجمه

امپراتوری مدارا؛ چگونه بزرگ‌ترین فاتح جهان آزادی مذهبی را برای ما به ارمغان آورد

امریکایی سده هژدهم به نام «چنگیزخان بزرگ» تألیف نویسنده فرانسوی دلاکورپس، آگاه نشده بودیم، این ادعا یک مبالغه تلقی می‌شد؛ کتابی که در دسترس فرانکلین و توماس جفرسن نیز قرار گرفت. علاوه بر این، شباهت‌های عجیبی بین یاساهای چنگیزی و متن قانون اساسی امریکا وجود دارد. در میان سایر بخش‌های این قانون، مهم‌ترین بخش آن به آزادی مذهبی اختصاص دارد و آن منع قاطع آزار و اذیت انسان‌ها به‌دلیل اعتقادات دینی و مذهبی‌شان است. جفرسن پس از خواندن این متن در پیشگفتار اصلاحیه‌ی قانون اساسی امریکا در رابطه به آزادی مذهبی نوشت «هیچ کس نباید به‌خاطر دین، نظریه و عقیده‌ی خود مورد اذیت قرار گیرد.»

ظاهراً این پیوند میان چنگیزخان و جفرسن بسیار ضعیف و بی‌پایه به‌نظر می‌رسد؛ اما ودرفوردر نظریه‌اش را به‌خوبی مستدل می‌کند؛ به این ترتیب این نظریه را تقویت می‌کند که ریشه‌ی واقعی بسیاری از دستاوردهای غرب در شرق است و کشورهایی مانند مغولستان برخلاف تصور آن دیپلمات بریتانیایی، نه در حاشیه جهان که مرکزی‌تر از آن است که ما تصور می‌کنیم. به بیانی دیگر همه مغول هستیم، همه یکی هستیم.

تمدن، عدالت، شایسته‌سالاری و ... را به ارمغان آوردند. پس از نشر این کتاب، آن‌هایی که فکر می‌کردند چنگیزخان هیولایی وحشی و بی‌رحم است، حالا به‌گونه‌ی دیگری درباره‌ی او فکر می‌کنند. نوشته‌های ودرفوردر در یک مقیاس بزرگ‌تری چگونگی بازنگری نسبت به تاریخ را به ما ارائه می‌کند. این اثر که با دقت و وسواس علمی آماده شده (همراه با یادداشت‌های پایانی کافی)، نیاز برای یک اصلاح فکری را مطرح کرده است. و حالا با نوشتن کتاب «چنگیزخان و پرسش از خدا» نظریه‌ی خود را بیشتر انکشاف داده، با شور و علاقه‌مندی استدلال می‌کند که خان درحالی‌که خود باور به خدا نداشت، برای میلیون‌ها انسانی که در قلمرو حاکمیت‌اش به‌سر می‌بردند، آزادی کامل مذهبی را تضمین می‌کرد. در قلمرو تحت حاکمیت او میلیون‌ها تن از پیرو ادیان مختلف چون مسلمان‌ها، بودایی‌ها، تائویست‌ها، کنفوسیوسی‌ها، زردشتی‌ها، مانوی‌ها، هندوها، یهودی‌ها، مسیحیان و آنیمیست‌ها به‌شکل مسالمت‌آمیز زندگی می‌کردند. او می‌خواست همه در یک جامعه‌ی همبسته و تحت حاکمیت یک دولت زندگی کنند؛ هیچ دیواری نباید ساخته شود، هیچ فردی مهاجر پنداشته نشود و هیچ کسی به‌لحاظ فرهنگی مورد تفتیش قرار نگیرد. تا زمانی که از موجودیت کتابی پرفروش در مستعمرات

اما اکنون مغولستان بار دیگر به سرزمینی بسیار شیک و پرزادبهای برای گردشگری مطرح شده است؛ میزان صنعت گردشگری این کشور در دهه‌ی گذشته سه‌برابر شده و تبدیل شده به سرزمینی قابل احترام و پر از شگفتی‌ها که بدون شک بخشی از این شهرت برمی‌گردد به تلاش‌های ادبی جک ودرفوردر در زمینه‌ی احیای دوباره شهرت و اهمیت چنگیزخان و جانشینانش. مانند کشور کوچکی چون انگلستان که امپراتوری آن شش قرن درخشید، مغولستان نیز روزگاری در بهترین بخش‌هایی از جهان، از ویتنام و برما و چین گرفته تا هنگری و مجارستان و ترکیه تسلط داشت. جک ودرفوردر، مردم‌شناسی که کنجکاوی بی‌پایانش در حد وسواس برای تحقیق، او را واداشت تا کتابی بنویسد ماندگار. می‌خواهد باور کنیم که امپراتوری چنگیزخان از درخشان‌ترین نوع امپراتوری‌های جهان بوده است.

در پرفروش‌ترین کتاب خود «چنگیزخان و بنیان‌گذاری جهان مدرن» ودرفوردر به‌طور متقاعدکننده‌ی استدلال کرده که چنگیزخان و سوارانش طی ۲۵ سال، در غرب از طریق کوه‌های آلتایی و در جنوب از مسیر صحرائ گوبی «گسترده‌ترین جنگ تاریخ» را بی‌هیچ درنگی و به‌گونه‌ی برقی‌آسا آغاز کردند؛ برای مردمان ساتراپی‌های سراسر اوراسیا،

نیویارک تایمز - سایمن وینچستر

مترجم: غفار صفا

سی و یک سال پیش، هنگام سفر با قطار آهن بین لندن و هنگ‌کنگ توقف مختصری داشتم در مغولستان که با صحنه جالبی روبه‌رو شدم. در آن هنگام از میان کشورهای غربی تنها بریتانیا در اولان‌باتور سفارتخانه داشت (اگر اشتباه نکرده باشم، خیابان شماره ۳۰ صلح). خواستم با سفیر مصاحبه‌ی داشته باشم. از این‌که اوایل دسامبر بود و گفته می‌شد که سفیر نیز آدمی تنها و دل‌تنگ است، مقداری پودینگ آلبالو برایش تحفه بردم. زنگ دروازه را به صدا درآوردم. لحظه‌ای بعد مرد جوانی از اهالی کارابین در مقابلم ظاهر شد. با خوشرویی و لهجه‌ی ویلزی گفت: «تعجب نکنید، من تریور جونز هستم، سکرتر اول سفارت، اهل کاردیف. فکر می‌کنم اولین سیاه‌پوست در مأموریت‌های دیپلماتیک هستم که مرا به اولان‌باتور لعنتی فرستاده‌اند!»

سال ۱۹۸۵ بود. صدایش را صاف کرد. همه آنچه درباره‌ی مغولستان می‌توانست بگوید این بود: مغولستان، کاملاً همین جا، علفزار، گله‌های اسب و پهلوانی، انزوا، چیز مهمی نیست؛ اما وحشی‌گری چنگیزخان شاید. در غیر آن مغولستان یک جغرافیای فراموش شده است.

گزارش تحقیقی؛

اختلاس ده‌ها میلیون دالری و غصب زمین در پروژه‌ی شهرک عینو مینه

لیافت لایق

اطلاعات نشان می‌دهد که دست‌کم از ده سال به این سو ده‌ها میلیون دالر امریکایی از عواید پروژه‌ی ملی ساخت شهرک عینو مینه‌ی قندهار «اختلاس» و ده‌ها هزار متر مربع زمین در این شهرک «غصب» شده است.

محمود کرزی، وزیر امور شهرسازی و اراضی و برادر حامد کرزی، رییس‌جمهور پیشین افغانستان با شماری از برادران و وابستگانش متهم‌اند که با «جعل، تزویر، فریب و توطئه» مسیر قانونی و اصولی عواید و مصارف شرکت ساختمانی و سرکسازی افکو انترنشنال (AFCO) را منحرف کرده و از آن استفاده‌ی شخصی کرده‌اند. آنان از سال ۲۰۱۰ به این طرف ده‌ها میلیون دالر امریکایی را خلاف اصول و مقررات، بدون موافقت سهام‌داران، به‌گونه‌ی مبهم و پرسش‌برانگیز از حساب اصلی این شرکت کشیده و به حساب‌های شرکت‌های شخصی‌شان واریز کرده‌اند. این کار تاکنون از سوی دادستانی کل، بانک مرکزی و بانک‌های دیگر کنترل نشده است. پس از آن عبدالحمید هلمندی، که براساس اسناد معاون و صلاحیت‌دار حساب‌های بانکی شرکت افکو است، بالاتر از ۱۴ میلیون دالر پول‌های باقی‌مانده در حساب اصلی شرکت را نیز به حساب دیگری واریز کرده است.

این‌گونه حساب بانکی شرکت افکو که طرف قرارداد با دولت است خالی شده است. شماری فیصله‌های موقت دادستانی کل هردو سهام‌دار (محمود کرزی و عبدالحمید هلمندی) را به اختلاس و غصب بودجه و دارایی یک پروژه‌ی ملی متهم می‌کند. دست‌کم از ده سال به این سو سهام‌داران شرکت افکو بر سر چگونگی فعالیت شرکت، تمديد و تجدید جواز، مصارف و فروش زمین شهرک عینو مینه اختلاف دارند. اتهام‌های محکم در برابر محمود کرزی مبنی بر جعل، تزویر، فریب، غصب زمین و اختلاس دارایی‌های شرکت افکو، شرکت سازنده‌ی شهرک عینو مینه وارد است. این اتهام‌ها اکنون در مرکز عدلی و قضایی مبارزه با جرایم سنگین فساد اداری زیر بررسی است. شرکت ساختمانی افکو، قرارداد پروژه‌ی مشارکت عامه‌ی شهرک عینو مسکونی عینو مینه را با مساحت ۲۰ هزار جریب زمین، در بخش‌های شمالی شهر قندهار با دولت دارد. این شرکت در افغانستان نخست با ریاست عبدالله نادی و معاونت محمود کرزی که به‌تازگی از امریکا به افغانستان آمده بودند، در ۱۴ سپتامبر ۲۰۰۲ تأسیس شد. عبدالحمید هلمندی و محمود هاشم کرزی نیز از آن زمان به‌حیث سهام‌داران شامل آن شد. شرکت افکو با چهار سهام‌دار در سوم اپریل ۲۰۰۳ قبale‌ی شرعی ملکیت ۲۰ هزار جریب زمین در حاشیه‌ی شمالی شهر قندهار را از دولت افغانستان با بهای هر جریب ۳۰۰ دالر امریکایی به هدف تهیه‌ی مسکن برای شهروندان دریافت کرد. پیش از آن زمین مربوط به شهرک عینو مینه در ملکیت وزارت دفاع بوده است. در قبale‌ی شرعی که صادر شده نام محمود کرزی به‌حیث نماینده شرکت افکو ثبت شده است. در قبale شرعی یا سند ملکیت زمین شهرک عینو مینه‌ی قندهار تصریح شده است که اگر شرکت افکو نتواند روند ساخت شهرک مسکونی عینو مینه را مطابق قرارداد آن با دولت پیش ببرد، این سند از نزدشان گرفته خواهد شد.

در نخست برنامه بوده که تخمیناً ۱۴ هزار خانه در این شهرک ساخته شود. اکنون اطلاعات تخمینی نشان می‌دهد که بیش از ۴۰ هزار قطعه زمین فروخته و یا توزیع شده

است. گفته می‌شود که پلان ساخت شهرک مسکونی در این ساحه‌ی شمالی شهر قندهار ده‌ها سال پیش در زمان سلطنت سردار محمد داوودخان وجود داشته است.

بهای ابتدایی زمین در شهرک عینو مینه برای فروش به مردم براساس قرارداد در هر متر مربع ۱۰ – ۱۲ دالر به هدف تأمین مصارف خدمات و تأسیسات زیربنایی شهری بوده است. اما نظر به موقعیت تجارتي، بهای زمین از سوی سهام‌داران در هر متر مربع تا بیشتر از ۱۰۰ دالر تعیین شده است. سپس قراردادی میان شهرداری قندهار و شرکت افکو امضا شده که براساس آن ۱،۳۵ دالر در هر متر مربع یا دو هزار و ۷۰۰ دالر در هر جریب در آن اضافه شده و بهای افزوده را مشتریان مکلف بوده‌اند که مستقیماً به حساب عواید دولت واریز کنند. اکنون در سایه‌ی اختلاف‌ها و خلاف‌ورزی‌های سهام‌داران، اتهام وجود دارد که برخلاف قرارداد گاهی زمین به بهای چندین برابر بهای تعیین‌شده‌ی آن به مشتریان دست‌به‌دست شده و به شکل خودسر فروخته شده است. یا این‌که برعکس گاهی در بهای زمین ۵۰ درصد تخفیف از سوی شماری از سهام‌داران اعلان شده که در پی آن ده‌ها میلیون دالر به ساکنان شهرک و در کل به پروژه‌ی شهرک عینو مینه ضرر وارد شده است.

عواید شرکت افکو پول‌های هزاران سرمایه‌گذاری است که در این شهرک خانه خریده‌اند و مالیه می‌دهند. براساس قرارداد، شرکت افکو مکلف است تا از عواید آن برای ارائه‌ی خدمات شهری استفاده کنند و برای سرمایه‌گذاران خانه بسازند. اکنون اطلاعات رسمی نشان می‌دهد که سرنوشت ده‌ها میلیون دالر امریکایی که در طی چندین سال از سوی سهام‌داران شرکت افکو از حساب اصلی شرکت کشیده شده نامعلوم است.

مسئولان دادستانی کل افغانستان می‌گویند که پول‌های انتقال‌شده توسط محمود کرزی و شاولی کرزی براساس یافته‌های ابتدایی‌شان هنوز در «تصرف مالکانه»ی آنان است. هیأت تحقیق این پرونده خواهان مصادره‌ی آن از دادگاه شده است. عبدالحمید هلمندی نیز از ارائه اطلاعات به دادستانی درباره‌ی ۱۴ میلیون دالر انتقال‌شده خودداری کرده است. پس از سال‌ها اختلاف و خلاف‌ورزی سهام‌داران، به‌تازگی دادستانی مبارزه با جرایم سنگین فساد به دادستانی استیناف ولایت قندهار نامه فرستاده که به‌منظور جلوگیری از حیف و میل دارایی‌های پروژه‌ی مشارکت عامه‌ی شهرک عینو مینو پس از این عواید این پروژه به حساب خود شرکت یا در بانک مرکزی به‌گونه‌ی امانت انتقال و جمع‌آوری شود و تا روشن‌شدن موضوع کسی حق برداشت از آن را نداشته باشد.

اطلاعات مرتبط به پرونده‌ی شهرک عینو مینه نشان می‌دهد که محمود کرزی شش میلیون دالر امریکایی مقروضیت شخصی کابل بانکش را از حساب شرکت افکو پرداخته است. او متهم است که ده‌ها هزار متر مربع زمین را برخلاف ماسترپلان به‌گونه‌ی رایگان به خود، فامیل، دوستان و افراد دیگر اختصاص داده و یا برای مقامات دولتی توزیع کرده و در همدستی با شماری از برادرانش تجارت غیرقانونی بالای زمین‌ها راه انداخته است. محمود کرزی متهم است که از جایگاه سیاسی خانواده‌اش سوءاستفاده کرده و بالای نهادهای عدلی و قضایی و مراجع دیگر فشار آورده است که به قضایای جرمی او رسیدگی نکنند. هرچند که شماری از سهام‌داران شرکت به‌شمول عبدالحمید

هلمندی از چندین سال به این‌طرف بر علیه او و شماری از برادران و وابستگانش به دادستانی کل و سایر مراجع مسئول شکایت ثبت کرده اما تاکنون به شکایت‌های‌شان رسیدگی نشده است. گاهی هیأت‌های بررسی‌کننده‌ی دادستانی و دادگاه‌ها قضیه را یک دعوای تجارتي و حقوقی میان سهام‌داران دانسته‌اند. اما فیصله‌های موقت که اخیراً از سوی دادستانی کل صادر شده نشان می‌دهد که این‌گونه عملکرد سهام‌داران شرکت براساس ماده‌ی ۳۸۸ کد جزا اختلاس تلقی می‌شود. ماده‌ی ۳۸۸ کد جزا چنین صراحت دارد:

«هرگاه موظف خدمات عامه یا موظف موسسه‌ی غیردولتی، موسسه خصوصی یا جمعیتی که از طرف دولت، یا موسسه غیردولتی یا خصوصی، به انجام خدمات عامه استخدام شده یا خدمات عمومی را انجام می‌دهد یا موظف یکی از نهادهای خصوصی، وجوه، اوراق بهادار یا دارایی مرجع مربوط یا شخصی را که به حکم وظیفه به وی سپرده شده یا مکلف به اداره و حفاظت آن باشد، بدون حق تحت تصرف مالکانه‌ی خود درآورد، یا آن را از حساب مرجع مربوطه یا شخص، به نفع خود یا شخصی دیگری خارج یا پنهان یا حیف و میل کند مرتکب جرم اختلاس گردیده و مطابق احکام مندرج این فصل مجازات می‌شود.»

اتهام «اختلاس و باج‌خواهی» شاولی کرزی

اختلاف‌ها و اتهام‌های جعل، تزویر، فریب و اختلاس ده‌ها میلیون دالر میان سهام‌داران و کارمندان شرکت افکو زمانی آشکار می‌شود که حدود ده سال پیش شاولی کرزی برادر دیگر حامد کرزی، رییس‌جمهور پیشین، ۵۷ میلیون دالر امریکایی را از حساب بانکی شرکت افکو بیرون می‌کند. براساس اطلاعات دست‌داشته‌ی آقای هلمندی از این میان تنها حدود ۴۵ میلیون آن دوباره به حساب شرکت برگشته و سرنوشت باقی پول‌های انتقال‌شده و پول‌های بسته‌شده هنوز مشخص نیست. در مجموع حدود ۷۰ میلیون دالر از عواید شرکت افکو در پی خلاف‌ورزی شاولی کرزی بسته بوده است. یافته‌های ابتدایی اخیر دادستانی کل افغانستان نیز نشان داده است که تاکنون پول‌های پروژه‌ی شهرک عینو مینه در «تصرف مالکانه»ی شاولی کرزی و محمود کرزی است. دادستانی از دادگاه خواهان مصادره‌ی آن شده است.

در سال ۲۰۰۹ شاولی کرزی که پیش از آن یک کارمند عادی شرکت افکو بوده و هیچ سهمی در شرکت نداشته است به یگبارگی در جایگاه ریاست شرکت افکو رسیده و ده‌ها

میلیون دالر امریکایی را از حساب بانکی آن شرکت به حساب بانکی شرکت شخصی خودش انتقال داده است. به گفته‌ی عبدالحمید هلمندی، وقتی که این موضوع آشکار شده است بانک مرکزی افغانستان با هدایت تلفنی حامد کرزی رییس‌جمهور پیشین حساب‌های شرکت افکو را بسته کرده و کار این شرکت به بن‌بست رویه‌رو شده است.

آقای هلمندی محمود کرزی و برادرش شاولی کرزی را در همدستی با شماری از مسئولان مراجع دولتی به اختلاس سازماندهی‌شده متهم می‌کند. از اینکه شاولی کرزی پس از بسته شدن حساب‌ها از سهام‌داران می‌خواهد که او را نیز در شرکت سهیم کنند. آقای هلمندی می‌گوید که شاولی کرزی از آنان در برابر بازگرداندن پول‌ها باج خواسته است و محمود کرزی نیز خواهان پرداخت باج به او بوده است. به گفته‌ی آقای هلمندی، محمود کرزی و شاولی کرزی به شکل سازماندهی شده می‌خواستند سایر سهام‌داران را از راه بردارند و خود با برادر و وابستگانش پروژه ساخت شهرک عینو مینه را «غصب و تصاحب» کنند. بر این اساس اسنادی که شاولی کرزی را به ریاست شرکت رسانده نیز «جعلی و تزویری» بوده است. عبدالله نادی یکی دیگر از سهام‌داران شرکت نیز می‌گوید که امضایش در برگه‌ی موافقت نامه برای ریاست شاولی کرزی جعل شده است. آقای نادی پس از آن به دلیل «فساد گسترده و اعمال فریبکارانه» از شرکت کنار رفته و سهمش را فروخته است.

در دوم دسامبر ۲۰۰۹ جواز جدید شرکت بین‌المللی ساختمانی افکو با نمبر قبلی (D 1920 –) با ریاست شاولی کرزی از سوی اداره‌ی حمایت از سرمایه‌گذاری (آیسا) صادر شده است. پیش از آن رییس شرکت عبدالله نادی و معاون آن محمود کرزی بوده است. اسناد وجود دارد که در آن آقای نادی و آقای محمود کرزی به ریاست آقای شاولی و معاونت شخصی بنام محمد گل موافقت کرده و به پای آن امضا کرده‌اند.

در پنجم می ۲۰۱۰ شرکت دیگری نیز با نام مشابه، زیر نام شرکت ساختمانی عینو مینه با نمبر جواز (328 – 04 – D) با ریاست شاولی کرزی و معاونت محمد گل فرزند محمد هاشم از سوی آیسا ثبت شده است.

حدود دوسال پس از صدور جواز جدید شرکت ساختمانی افکو و تاسیس شرکت ساختمانی عینو مینه به ریاست شاولی کرزی، سهام‌داران شرکت افکو، به بانک مرکزی افغانستان نامه فرستاده‌اند که حساب‌های بانکی شرکت ساختمانی عینو مینه باید در فهرست سیاه قرار گیرد. زیرا آنان در یک بررسی دریافته‌اند که شاولی کرزی با «جعل و تزویر» ۵۷ میلیون دالر امریکایی را از حساب شرکت ساختمانی افکو که طرف قرارداد با دولت است به حساب شرکت ساختمانی عینو مینه انتقال داده است. نامه‌ی سهام‌داران شرکت افکو به بانک مرکزی از سوی محمود کرزی، عبدالله نادی، محمد هاشم کرزی و عبدالحمید هلمندی امضا شده است. آنان در این نامه در ۲۴ فیبروری ۲۰۱۲ به بانک مرکزی نوشته‌اند که شاولی کرزی پول سرمایه‌گذاران شهرک عینو مینه را دزدی کرده و به حساب‌های شرکت شخصی خودش زیر نام شرکت ساختمانی عینو مینه انتقال داده است. آنان از بانک مرکزی خواسته‌اند که موضوع را از راه کمیسیون حل منازعات مالی پی گیری کرده و پول دزدی شده را دوباره به حساب شرکت افکو برگرداند.

سهام‌داران شرکت افکو به اداره‌ی آیسا نیز

نامه فرستاده‌اند که شاولی کرزی و شخصی بنام محمد گل با «جعل و تزویر» خودشان را به حیث رییس و معاون شرکت افکو معرفی کرده و جواز جدید گرفته‌اند. بنابر این اداره آیسا باید آنان را عزل کرده و رییس و معاون قبلی شرکت را شامل جواز فعالیت شرکت ساختمانی افکو کند. عبدالله نادی در نامه‌ی ۱۷ مارچ ۲۰۱۲ از اداره‌ی آیسا خواسته است که حساب‌های بانکی شرکت ساختمانی عینو مینه که متعلق به شاولی کرزی است در فهرست سیا قرار گیرد و مسئولان به مراجع مسئول معرفی شود. اداره‌ی آیسا درخواست آقای نادی را در نامه ۱۸ مارچ ۲۰۱۲ به مستوفیت ولایت قندهار اطلاع داده است.

بن‌بست و «باج» خواهی شاولی کرزی
در سال ۲۰۱۲ شاولی کرزی کار شرکت را به بن‌بست رو برو کرده است. در پی «اختلاس» حساب‌های شرکت بسته شده سپس او برای ادامه‌ی فعالیت شرکت و بازگرداندن پول‌ها از سهام‌داران شرکت خواسته است که به او نیز سهم دهند. بنابر گفته‌های آقای هلمندی محمود کرزی حاضر می‌شود که به او سهم دهد یا حدود ۱۰ میلیون دالر پول نقد پرداخت کند. اما سایر سهام‌داران این کار را رشوه تلقی کرده و از پرداخت پول نقد و دادن سهم در شرکت خودداری کرده‌اند. از اینکه آنان شهروندی ایالات متحده‌ی امریکا را داشته‌اند و در برابر نهادهای تحقیقاتی آن کشور ملزم به پاسخگویی می‌شدند. برای یافتن راه حل و قناعت محمود کرزی سهام‌داران شرکت افکو به یک نهاد حقوقی امریکا مراجعه کرده‌اند تا نظر تأییدی آن را در مورد پرداخت پول به شاولی کرزی بگیرند که آیا رشوه محسوب می‌شود یا نه. براساس اطلاعات عبدالحمید هلمندی، یک نهاد حقوقی امریکایی به صراحت مشوره می‌دهد که این کار نظر به اصول و قوانین مبارزه با فساد امریکا (FCPA) رشوه محسوب شده و مجازات دربی خواهد داشت. با وجود این به گفته‌ی آقای هلمندی حتا مسئولان پیشین بانک مرکزی و ولایت قندهار نیز از آنان خواسته‌اند که به شاولی کرزی سهم داده شود تا حساب‌های شرکت افکو باز شود. این درخواست در همدستی با محمود کرزی بوده است که در گفتگوی سهام‌داران شرکت افکو از طریق ایمیل با قانوندانان نهاد حقوقی امریکایی (FCPA) نیز تذکر داده شده است.

آقای هلمندی می‌گوید که سرانجام براساس هدایت رییس‌جمهور کرزی حساب‌های شرکت افکو از طریق والی قندهار باز شده است. برای مدتی والی آن وقت قندهار صلاحیت‌دار حساب‌های بانکی شرکت افکو بوده که سپس نسبت به به مصروفیت زیاد والی از این کار دست بر داشته و کنترل حساب‌های شرکت را به سهام‌داران آن تحویل داده است.

براساس گفته‌های آقای هلمندی آنان به شاولی کرزی سهم نداده‌اند ولی او ادعا دارد که محمود کرزی در سال‌های بعدی به ارزش ۱۲ میلیون دالر امریکایی زمین

انتقال و جمع آوری عواید شرکت افکو به حساب‌های بانکی شرکت صنعتی افکو در افغان یونایتد بانک، محمود کرزی حساب بانکی دیگری را نیز برای شرکت صنعتی افکو در میوند بانک باز کرده است. براساس اسناد، جمع آوری عواید شرکت سرکسازي و ساختمانی افکو تا تاریخ چهارم مارچ ۲۰۱۸ به حالت عادی به حساب اصلی آن در افغان یونایتد بانک جریان داشته است. از تاریخ هشتم مارچ ۲۰۱۸ به بعد تمام عواید شرکت افکو به حساب‌های جدید متعلق به شرکت صنعتی افکو (۱۰۰۷۲۰۱۴۲۳۰۷۷) و (۱۰۰۷۲۰۲۴۲۳۰۷۷) در میوند بانک انتقال شده است.

در نخست مسئولان میوند بانک در پاسخ به استعلام و تماس‌های مکرر دادستان‌ها گفته‌اند که هیچ مبلغی از عواید شرکت ساختمانی افکو به حساب‌های بانکی شرکت صنعتی افکو در آن بانک جمع آوری نشده است. از این خاطر به شکایت عبدالحمید هلمندی که هیچ سهمی در شرکت صنعتی افکو ندارد توجه نکرده‌اند.

اما در پاسخ به ارائه اسناد و استعلام‌های بعدی دادستانی کل مسئولان میوند بانک تایید کرده‌اند که پول‌های مندرج در تعرفه‌های بانکی متعلق به شرکت ساختمانی افکو در حساب شرکت صنعتی افکو که صد در صد متعلق به محمود کرزی است واریز شده است. مسئولان میوند بانک گفته‌اند که نظر به مسئولیت و درخواست مشتری‌شان این کار را کرده‌اند.

محمود کرزی و وکیل مدافع او در پاسخ به استعلام دادستانی کل و دادگاه‌های تجاری گفته‌اند که براساس ضرورت حساب‌های جداگانه در میوند بانک ایجاد کرده‌اند. از اینکه مجوز فعالیت شرکت افکو بدون رضایت عبدالحمید هلمندی تمدید یا تجدید نشده و روند فعالیت شرکت اصلی افکو به بن‌بست رو برو بوده است. بنابر پاسخ محمود کرزی، عبدالحمید هلمندی که صلاحیت دار حساب‌های بانکی بوده در کارهای شرکت تعلل کرده و با استفاده از صلاحیتش از عواید شرکت استفاده‌ی غیرقانونی کرده است. آقای کرزی عبدالحمید را به «خیانت» متهم کرده و گفته است که در نهایت او ۱۴ میلیون دالر از عواید شرکت ساختمانی و سرکسازي افکو را اختلاس کرده است. بنابر این آنان عبدالحمید هلمندی را براساس مصوبه‌ی ۶۷۳، تاریخ ۱۲ اکتبر ۲۰۱۷ سلب صلاحیت کرده به افغان یونایتد بانک نیز اطلاع داده‌اند. پس از آن حساب‌های جدید در میوند بانک باز کرده و کارهای شرکت را رو بره کرده‌اند. به گفته‌ی آقای کرزی حساب‌های جدید شرکت تولید مواد ساختمانی افکو نیز جدا از پروژه‌ی شهرک عینو مینه نیست و از آن حساب‌ها تنها در مصارف آن پروژه استفاده شده است. این حساب‌ها با مشوره سهامداران جدید، محمد یوسف کرزی و رحمت‌الله کامران به طور موقت تا تجدید مجوز فعالیت شرکت ساختمانی افکو باز شده است.

برخلاف اظهارات محمود کرزی، اسناد دادستانی کل نشان داده است که انتقال پول از حساب اصلی شرکت ساختمانی افکو پس از آنکه عبدالحمید هلمندی صلاحیت‌دار حساب‌های بانکی بوده به حالت عادی جریان داشته و در پرداخت مصارف پروژه تعللی نشده است. همچنان اسناد دادستانی کل و دادگاه‌های تجاری نشان داده است که عبدالحمید هلمندی براساس صلاحیتی که داشته ۱۴ میلیون دالر امریکایی را از حساب اصلی شرکت افکو زمانی انتقال داده است روند انتقال عواید شرکت ساختمانی از سوی محمود کرزی به حساب‌های بانکی شرکت صنعتی افکو در میوند بانک شروع شده است. آقای هلمندی به دادستانی گفته است که در مصوبه ۶۷۳ امضای او وجود ندارد از آن هیچ اطلاع ندارد. براساس قانون هیچ سهامداری حق ندارد که بدون موافقت سایر سهامداران، آنان را سلب صلاحیت کند و یا سهام را به سایر افراد انتقال دهد.

عبدالحمید هلمندی در ۳۱ می ۲۰۱۸ و دوم جون ۲۰۱۸، ۱۴ میلیون دالر امریکایی را از حساب اصلی شرکت ساختمانی و سرکسازي افکو (004102USD0738448) در افغان یونایتد بانک با امضای خودش و همکاری شخصی بنام نور محمد بیرون کرده است...

ادامه در صفحه ۶

عواید شرکت را بدون داشتن صلاحیت به آن واریز کرده است. آقای هلمندی می‌گوید از چندین سال به این سو محمود کرزی بدون موافقت او به این کارش ادامه داده و ده‌های میلیون دالر امریکایی از عواید شرکت اصلی ساختمانی افکو را به حساب شخصی خودش انتقال داده است.

اختلاف‌ها زمانی شروع شده است که در هنگام تمدید و تجدید مجوز فعالیت شرکت سرکسازي و ساختمانی افکو، نام‌های محمد یوسف کرزی و رحمت‌الله کامران به حیث شریکان جدید پیشنهاد شده و سهم عبدالحمید هلمندی کاهش یافته است. این پیشنهاد با مخالفت عبدالحمید هلمندی روبرو شده است. او می‌گوید که با تمدید مجوز مخالف نبوده بلکه با اخذ جواز جدید با سهم کردن افراد دیگر و کاهش سهمش موافقت نداشته است.

اسناد نشان می‌دهد که محمود کرزی در سوم دسامبر ۲۰۱۷ از ریاست اجرایی‌ی حکومت وحدت ملی خواسته است که هدایت صادر کند تا مجوز شرکت ساختمانی افکو با سهم کردن محمد یوسف کرزی، وارث محمد هاشم کرزی تمدید و تجدید شود. ریاست اجرایی نیز به وزارت صنعت و تجارت چنین هدایت داده است. با وجود آن نامه‌ی ریاست تجارت و صنعت ولایت کندهار در ۲۸ دسامبر ۲۰۱۷ نشان می‌دهد که مجوز فعالیت شرکت افکو بدون رضایت عبدالحمید هلمندی تجدید یا تمدید نشده است. به جای آن محمود کرزی در دوم جنوری ۲۰۱۸ رییس شرکت تولید مواد ساختمانی افکو شده است. معلوم نیست که اداره‌ی ثبت مرکزی و مالکیت فکری وزارت صنعت و تجارت چگونه مجوز جدید را با ریاست محمود کرزی صادر کرده است. ظاهراً محمود کرزی ریاست و سهم صد درصدی شرکت صنعتی تولید مواد ساختمانی را با موافقت محمد یوسف کرزی وارث محمد هاشم کرزی گرفته است.

عبدالحمید هلمندی با توجه به پیشینه‌ی خلاف‌ورزی و اتهام‌های جعل و تزویر اسناد بالای محمود کرزی با ریاست و سهم صدر درصدی محمود کرزی در شرکت تولید مواد ساختمانی افکو مخالف بوده است. زیرا مطابق اسناد این شرکت زیرشاخه‌ی شرکت اصلی افکو بوده است نه یک شرکت انفرادی. آقای هلمندی خواستار سهم شدن تمام سهامداران در آن بوده است اما محمود کرزی برخلاف آن به کمک شخصی بنام شفیع کرزی اسناد شرکت تولید مواد ساختمانی افکو را به «زور، اجبار به‌گونه‌ی مسلح» از نزد کارمندان شرکت اصلی ساختمانی و سرکسازي افکو گرفته و مجوز شرکت صنعتی تولید مواد ساختمانی افکو را با ریاست و سهم صد درصدی خودش تجدید کرده است.

پیش از آن نمره‌های حساب بانکی مربوط به شرکت صنعتی تولید مواد ساختمانی افکو را عبدالحمید هلمندی و محمود کرزی در ۱۰ اپریل ۲۰۱۷ به افغان یونایتد بانک معرفی کرده‌اند. در نامه‌ی به این تاریخ با امضای محمود کرزی و عبدالحمید تذکر داده شده است که شرکت صنعتی تولید مواد ساختمانی زیر شاخه‌ی شرکت اصلی افکو است. در نامه‌ی محمود کرزی و عبدالحمید هلمندی به افغان یونایتد بانک تذکر داده شده است که صلاحیت دار این حساب‌های بانکی نیز عبدالحمید هلمندی است.

با وجود این در چهارم مارچ ۲۰۱۸ محمود کرزی به دفتر فروشات شرکت سرکسازي و ساختمانی افکو هدایت داده است که از این تاریخ به بعد تمام عواید شرکت افکو را به حساب‌های بانکی (017202AFS0727626) جمع آوری کنند. در نامه‌ی محمود کرزی امضای عبدالحمید هلمندی نیست عبدالحمید هلمندی با انتقال و جمع آوری عواید شرکت سرکسازي و ساختمانی افکو به حساب‌های بانکی شرکت صنعتی افکو موافقت نداشته است. از اینکه به گفته‌ی او نمی‌خواسته است که تجربه‌های تلخ گذشته تکرار شود و پول سرمایه‌گذاران در حساب‌های مخفی و شخصی سهام‌دارن انتقال کند.

با وجود مخالفت عبدالحمید هلمندی از

”

براساس ادعای عبدالحمید هلمندی محمود کرزی برخلاف ماسترپلان ساخت سبز شهرک عینو مینه را نیز فروخته و یا به‌طور رایگان توزیع می‌کند. همچنان به‌گونه‌ی خودسر در فروش زمین تخفیف ۵۰ درصدی اعلام کرده که ده‌ها میلیون دالر به شرکت و به حدود ۱۰۰ هزار نفر باشنده‌ی شهرک ضرر وارد کرده است.

”

که حساب‌های بانکی شرکت ساختمانی افکو در افغان یونایتد بانک باز است. این کار از سال‌ها به این سو کنترل نشده و جمع آوری پول به این حساب تاکنون جریان دارد.

حساب بانکی در میوند بانک که محمود کرزی در آن عواید شرکت افکو را جمع آوری می‌کند مربوط به یک شرکت دیگری زیر نام شرکت تولید مواد ساختمانی افکو است. اکنون محمود کرزی صد درصد صاحب این شرکت است. پیش از مرگ محمد هاشم کرزی یکی از سهامداران شرکت ساختمانی افکو، شرکت تولید مواد ساختمانی افکو زیرشاخه‌ی شرکت ساختمانی افکو بوده است که به گفته‌ی آقای هلمندی برای تولید پایپ‌لاین سیستم آبیاری قطره‌ای درختان شهرک عینو مینه با نمبر جواز (D-4-2064) در سال ۲۰۱۶ تاسیس شده است. براساس توافق سهامداران محمد هاشم کرزی سهم صد درصدی در آن شرکت داشته است. بنابر ادعای آقای هلمندی، پس از مرگ محمد هاشم کرزی، پسرکاکای او محمود کرزی با «زور، اجبار، جعل و تزویر» مالکیت صد درصدی آن را از نزد سهامداران شرکت افکو گرفته است. سپس بدون موافقت آقای هلمندی که صلاحیت‌دار حساب‌های بانکی بوده است، بنام آن شرکت حساب‌های بانکی جدید باز کرده و عواید شرکت اصلی افکو را در آن انتقال داده است. شبیه به کاری که در سال ۲۰۱۰ شاولی کرزی انجام داده بود. محمد هاشم کرزی پیش از مرگش رییس شرکت اصلی ساختمانی افکو و عبدالحمید هلمندی معاون آن بوده است. پس از مرگ محمد هاشم کرزی، براساس توافق دو طرف، براساس مصوبه ۶۷۱، تاریخ ۱۵ فروری ۲۰۱۷، محمود کرزی رییس شرکت ساختمانی افکو و عبدالحمید هلمندی معاون و صلاحیت‌دار حساب‌های بانکی شرکت تعیین شده‌اند. اسناد نشان می‌دهد که هر دو سهام‌دار با موافقت‌شان حساب‌های بانکی شرکت تولید مواد ساختمانی افکو را نیز به افغان یونایتد بانک معرفی کرده‌اند. مطابق اسناد محمود کرزی برخلاف این موافقت‌نامه‌ها در میوند بانک بنام شرکت تولید مواد ساختمانی افکو حساب باز کرده و

بانک به اداره تصفیه کابل بانک پرداخت شود. سپس نامه‌ی رسمی دیگر نشان می‌دهد که محمود کرزی از مسئولان افغان یونایتد بانک که یک بانک خصوصی است در خواست کرده است که اضافه از شش میلیون ۱۶۶ هزار و ۲۲۰ دالر از حساب شرکت افکو برای تصفیه مقروضیتش از پرونده‌ی کابل بانک پرداخت نکند. زیرا باقی آن را او از حساب‌های دیگری پرداخته است.

اتحادیه‌ی سرمایه‌گذاران شهرک عینو مینه در برابر پرداخت مقروضیت شخصی محمود کرزی از عواید شرکت افکو اعتراض کرده‌اند. آنان در نامه‌ی اعتراضی‌شان به مسئولان بانک مرکزی نوشته‌اند که از این کار جلوگیری کند. زیرا عواید شرکت افکو برای ارائه خدمات شهرک است نه برای استفاده‌ی شخصی.

عبدالحمید هلمندی می‌گوید در آن زمان او با سایر سهامداران و سرمایه‌گذاران به مراجع مسئول به شمول بانک مرکزی اطلاع دادند که آنان در مورد استفاده‌ی شخصی محمود کرزی از عواید مالی شرکت افکو رضایت ندارند اما بانک مرکزی به اعتراض آنان هیچ توجهی نکرده است. به گفته‌ی آقای هلمندی، محمود کرزی این گونه با استفاده از پشتوانه‌ی سیاسی و پرداخت رشوه به مراجع مسئول در آن زمان توانسته مقروضیتش را از کابل بانک تصفیه کند و از زندانی شدنش جلوگیری کند. مسئولان دادستانی کل افغانستان اکنون می‌گویند که در پژوهش‌های‌شان دلیل و نشانه‌هایی از پرداخت رشوه و فشار سیاسی دیده نشده اما در مورد اینکه چگونه دارایی محمود کرزی از فهرست سیاه آزاد شده اطلاعات نمی‌دهند. دادستان‌ها در قرار تدقیقی مرکز عدلی و قضایی مبارزه با جرایم سنگین فساد اداری در این بخش از اتهام‌ها نوشته‌اند که عواید شرکت افکو مربوط به پروژه‌ی مشارکت عامه شهرک عینو مینه است نه دارایی شخصی محمود کرزی. از این رو در این مورد پژوهش‌ها باید کامل و تصمیم قانونی در این مورد گرفته شود. پرونده‌ی شهرک عینو مینه‌ی قندهار اکنون در مرکز عدلی و قضایی مبارزه با جرایم سنگین فساد اداری زیر تحلیل و بررسی قرار دارد.

ادامه‌ی اختلاف‌ها و خلاف‌ورزی‌ها

در ادامه‌ی اختلاف‌ها میان سهامداران شرکت افکو، سرانجام محمود کرزی و عبدالحمید هلمندی هرکدام حساب‌های جداگانه‌ی خودشان را ایجاد کرده و ده‌ها میلیون دالر امریکایی را از حساب اصلی شرکت افکو بیرون کرده‌اند. این کار در فیصله‌های موقت دادستانی کل اختلاس عواید یک پروژه‌ی ملی پنداشته شده است.

براساس اسنادی که به دادستانی کل ارائه شده آشکار شده است که محمود کرزی تا ۲۵ می ۲۰۱۹، حدود ۱۱ میلیون دالر و ۴۹ میلیون افغانی و تا تاریخ ۱۳ اکتبر ۲۰۱۹ حدود ۱۳ میلیون و ۷۰۰ هزار دالر امریکایی از عواید شرکت افکو را به حساب دیگری در میوند بانک انتقال داده است. در حالی

به‌گونه‌ی سازماندهی شده و رایگان از طریق شخصی به نام رازمحمد به برادرش شاولی کرزی بدون موافقت سهامداران داده است. براساس ادعای آقای هلمندی شاولی کرزی در زمان ریاستش نیز به‌گونه‌ی سیستماتیک، در همدستی با شماری از افراد دیگر به نام‌های شیرین آغا، رحمت‌الله کامران و... بخش‌هایی از زمین‌های شهرک را در انحصارشان گرفته، سپس بابهای گزاف و چندین برابر بهای تعیین شده به مردم فروخته و از آن سود جسته است. این پرداخت‌ها و پول‌های اختلاس شده از سوی شاولی تاکنون تصفیه نشده و به حساب شرکت افکو برنگشته است. با آنکه آقای هلمندی به دادستانی کل، و سایر ادارات مسئول در آن زمان شکایت ثبت کرده ولی مسئولان پیشین این ادارات نه‌تنها پرونده‌ی علیه شاولی کرزی و محمود کرزی باز نکرده بلکه آنان نیز خواهان پرداخت ۱۰۰ هزار دالر رشوه شده و گفته‌اند که علیه محمود کرزی و شاولی کرزی که برادران رییس‌جمهورند نمی‌توانند پرونده‌ی باز کنند.

اکنون ما نتوانستیم بخاطر اتهام‌های جدید بالای محمود کرزی و شاولی کرزی پاسخ‌آنان را بگیریم. محمود کرزی در این مورد حاضر به مصاحبه نشد. در سال ۲۰۱۲ گزارشی در نیویورک تایمز در این مورد نشر شد که در آن شاولی کرزی پذیرفته بود که بودجه‌ی شرکت افکو را از حساب اصلی آن بیرون کرده است. او کار خود را این گونه توجیه کرده بود که پول‌ها را بخاطر محافظت از امکان دستبرد از سوی محمود کرزی انتقال داده است. شاولی گفته بود که اگر این کار را نمی‌کرد، ممکن بود محمود کرزی آن را به حساب‌های مخفی بانکی در دبی انتقال دهد. به گفته‌ی شاولی، شبیه به انتقال صدها میلیون دالر دارایی کابل بانک در سال ۲۰۱۰ که محمود کرزی یکی از سهامداران آن بود و در آن پرونده متهم و دخیل دانسته شد. سپس در سال ۲۰۱۴، نام محمود کرزی از سوی دادستانی کل در فهرستی افراد و نهادهایی قرار گرفت که بخاطر پرونده‌ی کابل بانک تمام دارایی‌های آنان بسته شد.

مقروضیت کابل بانک

اطلاعات نشان می‌دهد که محمود کرزی در سال ۲۰۱۵ حدود شش میلیون دالر از مقروضیت‌هایش به پرونده‌ی کابل بانک را بدون رضایت سهامداران از عواید شرکت افکو پرداخته و تا کنون بازنگردانده است. این کار شامل اتهام‌های جدیدی است که در دادستانی کل پرونده‌ی جدید در برابر او باز کرده است.

بانک مرکزی افغانستان با نامه‌ی رسمی در ۳۰ جون ۲۰۱۵ به افغان یونایتد بانک هدایت داده است که در مورد درخواست محمود کرزی مبنی بر پرداخت مقروضیت کابل بانک او از حساب بانکی شرکت افکو اجراء اصولی کند. براساس این نامه محمود کرزی درخواست کرده است که شش میلیون و ۵۸۵ هزار و ۵۳۷ دالر امریکایی از عواید شرکت افکو برای مقروضیتش از کابل

تأثیرات جنگ در بامیان؛

کاهش گردشگری و آوارگی هزاران خانواده

▀ **ربابه رضایی**

باشنده ها و مسئولان بامیان از ادامه‌ی ناامنی‌ها نگران هستند و می‌گویند در سال جاری، ناامنی و شیوع موج دوم و سوم کرونا باعث شد مردم بامیان آسیب‌های جدی اقتصادی را متحمل شوند و در سال جاری کمترین توریست و گردشگر داخلی و خارجی از بامیان دیدن کنند.

غلامسخی راننده‌ای است که در مسیر یکه‌ولنگ و مرکز بامیان کار می‌کند. او به اطلاعات روز گفت: «در سال‌های ۱۳۹۷ و ۱۳۹۸ کار ما بسیار خوب بود. خصوصا بعد از ماه جوزا مردمان زیادی از گوشه و کنار افغانستان برای میله به

گزارش تحقیقی؛ اختلاس ده‌ها میلیون…

محمود کززی بخاطر این کار عبدالحمید در دادگاه‌های تجارتي در برابر افغان یونایتد بانک پرونده‌ی دعوا باز کرده است. وکیل مدافع محمود کززی در دادگاه اظهار کرده است مسئولان افغان یونایتد برخلاف مصوبه سهامداران شرکت افکو به عبدالحمید هلمندی اجازه داده است که ۱۴ میلیون دالر را بیرون کند. این کار براساس مواد ۳۸۸ و ۳۹۲ کد جزا اختلاس پنداشته می‌شود. از اینکه سهام‌داران شرکت افکو در مصوبه ۶۷۳ عبدالحمید هلمندی را سلب صلاحیت کرده‌اند.

ریاست دادگاه ابتدائیه تجارتی الف کابل در فیصله‌ی ۵۰۷، تاریخ ۲۲ فبروری ۲۰۲۰ ادعا وکیل مدافع محمود کززی را رد کرده است. این دادگاه فیصله کرده است که براساس اسناد ارائه شده از سوی مسئولان افغان یونایتد عملکرد عبدالحمید هلمندی غیرقانونی نبوده است. از اینکه مصوبه ۶۷۳ سهامداران شرکت افکو که در آن عبدالحمید هلمندی سلب صلاحیت شده است ثبت اسناد رسمی شرکت نشده و امضای تمام سهام‌داران را ندارد. بنابر این عبدالحمید هلمندی براساس صلاحیتش پول را انتقال داده و آن را انکار هم نکرده است. اخیرا ریاست دیوان رسیدگی به قضایای بانکی و مالیاتی دادگاه استیناف کابل در فیصله دوم، تاریخ دوم سرطان ۱۴۰۰ نیز فیصله ۵۰۷ دادگاه ابتدائیه‌ی تجارتی الف کابل را تایید کرده است.

عبدالحمید هلمندی می‌گوید، بخاطر حفاظت پول، با داشتن صلاحیت و مسئولیتش ۱۴ میلیون دالر را به مرجع مالی دیگری انتقال داده اما نمی‌گوید که در کدام مرجع مالی. مسئولان دادستانی کل نیز می‌گویند که آقای هلمندی در مورد اینکه پول‌ها اکنون در کجا است از پاسخ دادن خودداری کرده است. او از دادستانی کل خواهان ارائه‌ی ضمانت شده است تا اطمینان حاصل کند که در صورت فاش شدن آن، پول‌ها در اختیار محمود کززی قرار نمی‌گیرد. نظر به اظهارات آقای هلمندی، او نسبت به عملکرد مسئولان دادستانی و شریکش محمود کززی در بر خورد با پرونده اعتمادش را از دست داده است. زیرا چندین سال که او با سایر سهام‌داران در برابر محمود کززی و شماری از برادران و وابستگانش شکایت ثبت کرده‌اند، دادستانی کل پرونده‌ای جرمی باز نکرده و آن را یک موضوع حقوقی – تجاری میان سهام‌داران دانسته‌اند. پس از آن که آقای هلمندی حساب جدید باز کرده است و پول‌ها را به آن انتقال داده است، محمود کززی در برابر کار او به دادگاه تجاری و دادستانی شکایت کرده و دادستانی کل نیز در این موضوع پرونده‌ای جرمی باز کرده است. کاری که به گفته‌ی آقای هلمندی یک «توطئه و سفارش» محمود کززی در همدستی با دادستانی کل برای خنثاکردن اتهام‌های جرمی و دست‌یافتن دوباره‌ی او به پول‌های باقی‌مانده است.

اتهام غصب زمین و پولشویی

در سایه‌ی اختلاف‌ها و خلاف‌ورزی‌ها اتهامنامه‌ی دادستانی کل نشان می‌دهد که محمود کززی زمین‌های شهرک عینو مینه را برخلاف ماسترپلان به فروش رسانده و یا به‌گونه‌ی

یافت و چرخ توریزم بامیان در سال جاری خوب نچرخید. بیش از ۷ ماه است که شرکت‌های هوای داخلی مانند کام‌ایر و صافی نیز در بامیان پرواز ندارد.»
او افزود: «آماری که ما تا قبل از عید قربان به‌دست داریم ۲۵۰ نفر توریست خارجی از بند امیر و ۱۵۰ نفر توریست خارجی از ساحات باستانی و تاریخی مثل پیکره‌های بودا، شهر غلغله و شهر ضحاک و ۴۰۰۰ هزار نفر سیاحین داخلی از بند امیر و ساحات طبیعی بامیان دیدن کردند که نسبت به سال ۱۳۹۹ افزایش اندک را نشان می‌دهد اما نسبت به سال های ۱۳۹۸ و۱۳۹۷ متأسفانه بیشترین کاهش را نشان می‌دهد. در سال‌های ذکرشده بیشتر از ۱۵ هزار گردشگر داخلی و بیش از ۳ هزار گردشگر خارجی از بامیان دیدن کرده‌اند.»

ناامنی‌های اخیر نه‌تنها باعث کم‌رنگ‌شدن صنعت گردشگری در بامیان شده، بلکه به وضعیت اقتصادی مردم این ولایت نیز آسیب جدی وارد کرده است. خصوصا ناامنی های اخیر و سقوط دو ولسوالی این ولایت به‌دست طالبان باعث شد اکثر مردم بامیان به دامنه‌های کوه‌های بابا و یا در ولایات کابل و هرات بیجا شوند. این وضعیت ضربه‌ی شدید به چرخه اقتصادی مردم بامیان زد.

جعفر یکی از ساکنان بامیان است که فامیلش را در دامنه‌های کوه بابا برده است. او می‌گوید: «بعد از آن‌که ناامنی‌ها در ولسوالی‌های شیرپر، کهمرد و سیغان اوج گرفت، من فامیلم را در دامنه‌های کوه‌های بابا در یکی از دره‌های دوردست بامیان انتقال دادم. من یک کارگر روزمزد و سرپرستی ۷ نفر را به دوش دارم. پول برای کرایه موتر نداشتیم. از یکی از همسایه‌هایم پنج‌هزار قرض گرفتم تا موتر کرایه کنم و بعضی مواد خوراکی ابتدای برای فامیل خویش انتقال دهم. مدت ۱۰ روز در آن‌جا گذراندیم. بعد دو فرزند خردم مریض شد و دوباره برگشتیم به خانه خود در مرکز بامیان. من در این گیرودارها حدود ده‌هزار افغانی قرضدار شدم و حالا کار هم ندارم. حیرانم با کدام پول قرض

آمده است که زمین‌های اختصاص یافته به شرکت افکو باقیات مالی ندارد.

محمود کززی در پاسخ به این بخش از اتهام‌ها به دادستانی کل گفته است که سهامداران براساس توافق می‌توانند که در شهرک صاحب زمین شوند. دادستانی کل این گونه عملکرد سهامداران را پرسش‌برانگیز دانسته و گفته است که باید به‌گونه‌ی جدی بررسی شود. عبدالحمید هلمندی می‌گوید که محمود کززی و شاولی کززی به ارزش میلیون‌ها دالر زمین را این گونه بدون توافق‌شان «تصاحب» کرده و تاکنون تصفیه نکرده است.

سند دیگر نشان می‌دهد که ۱۲۰ هزار و ۳۲۷ متر مربع زمین تجارتي در ۲۶ مارچ ۲۰۱۶، برای شخصی به نام رازمحمد به‌گونه‌ی «هبه» داده شده است. در این سند نیز تنها محمود کززی امضا کرده است. عبدالحمید هلمندی ادعا دارد که این مقدار زمین را محمود کززی از طریق رازمحمد که همکار شاولی کززی بوده است، به «زور و اجبار» به شاولی کززی داده است. او می‌گوید که ارزش این مقدار زمین ۱۲ میلیون دالر می‌رسد که به‌گونه‌ی رایگان و خودسر به شاولی کززی داده شده است.

اسناد دیگر نیز که گفته می‌شود متعلق به پروژه‌ی شهرک عینو مینه‌ی قندهار است نشان می‌دهد که ده‌ها قطعه زمین هرکدام با مساحت ۳۰۰ متر مربع به افراد به‌گونه‌ی رایگان (بلاعوض) اختصاص داده شده است. این اسناد از بخش فروشات شرکت ساختمانی و سرسکاری افکو به بیرون درز کرده است.

آمارهای دیگری نیز که به‌گونه‌ی محرم به اطلاعات روز رسیده نشان می‌دهد که زمین‌های شهرک عینو مینه به ارزش ده‌ها میلیون دالر به‌گونه‌ی «رایگان یا بلاعوض» بدون رضایت سهام‌داران از سوی محمود کززی در اختیار شماری از افراد به شمول شاولی کززی، عبدالقیوم کززی، محاذ کززی، رحمت الله کامران و افراد دیگر قرار گرفته است.

سهامداران شرکت افکو به تاریخ ۱۹ اگست ۲۰۱۶ موافقتنامه‌ی را امضا کرده‌اند که سهام‌داران نباید زمین‌های مربوط به ملکیت‌های مشارکتی شهرک عینو مینه را به خود، دوستان یا هر فرد دیگر به‌گونه‌ی رایگان توزیع کند. اگر سهامداران زمین‌ها را به‌گونه‌ی رایگان توزیع کرده باشد هم از سهم او در شرکت محاسبه می‌شود.

برخلاف این موافقت‌نامه، عبدالحمید هلمندی می‌گوید که محمود کززی از سال ۲۰۱۸ به این‌سو پروژه را از نزد سهامداران تصاحب کرده است. تمام دارایی‌های شرکت را در انحصار خودش گرفته است و به‌گونه‌ی یکه‌تاز دست به هر کاری که زده است کنترل و تصفیه‌ی حساب نشده است. گرچند که از چهار سال به این‌سو به مراجع مسئول به شمول دادستانی کل اطلاع داده و شکایت ثبت کرده که حساب‌های بانکی منحصر به فرد او بسته شود ولی به شکایتش رسیدگی نشده است. او می‌گوید اینگونه محمود کززی با استفاده از زور سیاسی تاکنون به «پولشویی»، انتقال‌داری‌های شرکت به دویی از طریق صرافی‌ها، توزیع رایگان زمین و برخلاف ماسترپلان شهرک عینو مینه ادامه داده است. به گفته‌ی آقای هلمندی دادستانی کل نه‌تنها که به پرونده جرمی محمود کززی رسیدگی نکرده بلکه با

گزارش

خود را خلاص کنم.»

خانواده‌هایی که راهی کابل و بعضی ولایات دیگر مانند هرات شدند، بیش از ۳۰ هزار افغانی را مصرف کرده‌اند و حتا بعضی از این خانواده‌ها پول ندارند تا دوباره به خانه‌های‌شان برگردند.

نجیبه معصومی، مسئول اداره عودت و مهاجرین بامیان به اطلاعات روز گفت: «متأسفانه در ناامنی‌های اخیر که دامن‌گیر ولایت بامیان شد و بعد از سقوط دو ولسوالی سیغان و کهمرد به‌دست طالبان، می‌توانم بگویم که ۹۹ درصد مردم مرکز و ولسوالی‌های ناامن این ولایت خانه‌های‌شان را ترک کرده به ولسوالی‌های دوردست بامیان، دامنه‌های کوه‌های بابا پناه بردند. آمار بیجاشده‌های داخل ولایت بامیان به ۱۲ هزار و ۷۱۲ فامیل می‌رسد که این آمار از چهار ولسوالی و مرکز بامیان است، از سیغان ۵۰۹ فامیل بیجا شده و از کهمرد ما هنوز آمار در دست نداریم. همکاران ما در ساحه رفتند که به‌زودترین فرصت آمار بیجاشده‌ها از آن ولسوالی نیز به‌دست ما خواهد رسید و بعضی فامیل‌ها به ولایات همجوار رفتند که از آن نیز در دفتر ما آمار دقیق در دست نیست.»

بانو معصومی ابراز کرد که آمار رسمی از تلفات این بیجاشده‌ها به‌دلیل سردی هوا و یا هر عامل دیگر در دست نیست، اما غیررسمی گفته میشود که حدود ۷ طفل در دامنه کوه‌های بابا در دره فولادی به‌دلیل سردی هوا تلف شده که هنوز این آمار ثبت و تایید نشده است او همچنان افزود برای خانواده‌های بی‌جاشده آمریت عودت و مهاجرین با مؤسسات همکارشان مانند wfp و مؤسسات دیگر مواد غذایی و بعضی کمک‌های دیگر در نظر گرفته شده که به‌زودترین فرصت برای خانواده‌های بی‌جاشده توزیع می‌شود.

این در حالی است که ناامنی‌های اخیر نه‌تنها در بامیان بلکه در سطح کشور باعث افزایش فقر و بیجا شدن هزاران خانواده در سطح کشور شده است.

اعمال فشار سیاسی و پرداخت رشوه از سوی محمود کززی دادستان‌ها مسیر تحقیق را منحرف کرده و او را نیز شامل پرونده‌ی جرمی کرده تا در سایه‌ی آن اتهام‌های جرمی بالای محمود کززی را خنثا کند. آقای هلمندی می‌گوید که یکی از دادستان‌ها به صراحت به او گفته است که زیر فشار سیاسی محمود کززی قرار گرفته است. دادستانی کل اعمال فشار سیاسی و گرفتن رشوه را رد می‌کند.

براساس ادعای عبدالحمید هلمندی محمود کززی برخلاف ماسترپلان ساخت سبز شهرک عینو مینه را نیز فروخته و یا به‌طور رایگان توزیع می‌کند. همچنان به‌گونه‌ی خودسر در فروش زمین تخفیف ۵۰ درصدی اعلام کرده که ده‌ها میلیون دالر به شرکت و به حدود ۱۰۰ هزار نفر باشنده‌ی شهرک ضرر وارد کرده است. همچنان او می‌گوید که محمود کززی زمین‌های شهرک عینو مینه نخست به خود و دوستان و سایر افراد اختصاص می‌دهد سپس در برابر املاک شهر دویی در ایالات متحده‌ی معاوضه می‌کند و پول نقد را از طریق صرافی‌ها به دویی انتقال می‌دهد. آقای هلمندی شاولی کززی را نیز متهم می‌کند که در زمان ریاست تزویری و جعلی‌اش در زمین‌های شهرک تجارت باز کرده و زمین‌ها را چندین برابر بهای تعیین شده‌ی آن در قرارداد از طریق همدستانش به فروش رسانده و از آن سود جسته است.

براساس ادعاهای آقای هلمندی که به دادستانی کل ارائه شده محمود کززی عواید شرکت افکو از طریق حساب شخصی که در میوند بانک باز کرده اختلاس می‌کند. به گفته‌ی آقای هلمندی برای این کار محمود کززی با همدستی با شماری از برادران و وابستگان از سال‌ها به این‌سو تلاش کرده است که سایر سهام‌داران را از سر راه بردارد، حتا در موردی توطئه و قصد قتل و زندانی کردن او را داشته‌اند. براساس اطلاعات تخمینی که در اختیار اطلاعات روز قرار گرفته، از سال‌ها به این‌سو صدها قطعه زمین به‌گونه‌ی رایگان توزیع شده و ساحات سبز شهرک عینو مینه نیز برخلاف ماسترپلان به فروش رسیده یا رایگان توزیع شده است.

خواستیم در خصوص اتهامات واردشده پاسخ مسئولان وزارت امور شهرسازی و اراضی و خود محمود کززی، وزیر امور شهرسازی و اراضی را داشته باشیم اما آن وزارت و محمود کززی حاضر به مصاحبه نشدند. وزارت امور شهرسازی و اراضی، به‌حیث نظارت‌گر پروژه شامل قرارداد است. در سال‌های گذشته گاهی گفته می‌شد که اتهام‌ها بالای سهام‌داران شرکت سازنده‌ی بزرگ‌ترین پروژه‌ی شهرسازی در ۲۰ سال اخیر ناشی از رقابت‌های سیاسی خانوادگی میان رییس‌جمهوران محمد اشرف غنی و حامد کززی است. رییس‌جمهور اشرف غنی در سال ۲۰۱۷ یک بار حکم بررسی ساخت شهرک عینو مینه‌ی قندهار را داده بود اما نتایج آن نشر نشد. اعضای خانواده‌ی حامد کززی، رییس‌جمهور پیشین در کنار فعالیت سیاسی، یکی از بزرگ‌ترین فعالیت مالی و تجارتي‌شان ساخت شهرک عینو مینه‌ی قندهار بوده است. شبیه به پرونده‌ی اختلاس کابل بانک هر نوع اتهام فساد و ناکامی در این پروژه برای برادران کززی و خانواده‌ی او بدنامی بزرگ برای این خانواده در پی دارد.

آتش‌سوزی گسترده ترکیه موجب تخلیه گردشگران خارجی از اقامتگاه‌ها شد

اطلاعات روز: با نزدیک شدن آتش به اقامتگاه‌های گردشگری در سواحل جنوب غربی ترکیه، دولت ترکیه اقدام به تخلیه این مناطق کرده است و در حال حاضر شعله‌های آتش به هتل‌ها و خانه‌های مسکونی رسیده و آنان را تهدید می‌کند.

به گزارش بی بی سی فارسی، به نوشته رسانه‌های محلی شناورهای گارد ساحلی ترکیه با کمک قایق‌های خصوصی و قایق‌های تفریحی در تلاش هستند تا گردشگران را به نقاط امن منتقل کنند.

در شهر بدروم ترکیه تاکنون ۳ هتل پنج ستاره تخلیه شده است.

آتش‌سوزی اخیر در ترکیه که از روز چهارشنبه آغاز شده تاکنون دست کم شش کشته بر جای گذاشته است.

روز شنبه تایید شد که دو نفر از کسانی که در اطفاء حریق در استراحتگاه‌ها و روستاهای سواحل مدیترانه

فعالیت می‌کردند جان خود را از دست دادند. به گفته مقامات دولتی تاکنون به جز ۱۰ مورد بقیه آتش‌سوزی تحت کنترل نیروهای آتش‌نشان درآمده است.

در تصاویری که شهرداری بدروم در حساب توئیتر خود منتشر کرده، شعله‌های آتش همچنان در ساعات ابتدایی روز یکشنبه دیده می‌شود.

رسانه‌های محلی هم تصاویر تأثیرانگیزی از فرار مردم منتشر کرده‌اند، در حالیکه نشان می‌دهد که آتش در حالی رسیدن به شهر از دامنه جنگلی کوه است. البته دقیقاً مشخص نیست که این فیلم در چه زمانی گرفته شده است.

در حال حاضر تحقیقات برای اینکه مشخص شود آیا این آتش‌سوزی‌ها عمدی بوده آغاز شده است و گزارش‌ها حاکی از بازداشت یک مظنون به آتش‌سوزی دارد.

رجب طیب اردوغان، رئیس جمهور ترکیه روز شنبه از شهر ماناواگات که پنج کشته در جریان آتش‌سوزی داشت، بازدید کرد.

آقای اردوغان گفت که دولت قول می‌دهد که به آسیب‌دیدگان از این آتش‌سوزی‌ها کمک کند.

در حال حاضر آقای اردوغان به دلیل کمبود هواپیماهای اطفاء حریق در ترکیه به شدت مورد انتقاد قرار گرفته و او در پاسخ به انتقادات گفته است که «دلیل اصلی این مسئله این است که انجمن هوانوردی ترکیه نتوانسته ناوگان و فناوری خود را به روز کند».

به گفته آقای اردوغان «هواپیماهای بیشتری از جمهوری آذربایجان، ایران، روسیه و اوکراین در حال حاضر در عملیات خاموش کردن آتش شرکت دارند».

کودتاجیان میانمار رژیم کودتایی را تا اگست ۲۰۲۳ تمدید می‌کنند

رهبر کودتاجیان میانمار همچنین از آمدگی دیکتاتوری نظامی این کشور برای همکاری با فرستاده ویژه «اتحادیه کشورهای جنوب شرق آسیا» (آسه‌آن) خبر داد: «میانمار آماده ورود به همکاری با آسه‌آن درون چارچوب آسه‌آن است، از جمله گفت‌وگو با فرستاده ویژه آسه‌آن در میانمار».

وزیران خارجه کشورهای عضو آسه‌آن قرار است دوشنبه دوم اگست با یکدیگر دیدار کنند. در این دیدار، توافق نهایی بر سر اعزام یک فرستاده ویژه به میانمار با وظیفه پایان دادن به خشونت‌ها و فراهم کردن زمینه گفت‌وگو بین خونتهای نظامی و مخالفان‌اش، به دست خواهد آمد. آوریل سال جاری خونتا با یک اجماع پنج ماده‌ای با آسه‌آن موافقت کرد. این اجماع خواهان پایان دادن به خشونت، آغاز گفت‌وگوهای سیاسی و تعیین فرستاده ویژه منطقه‌ای می‌شد.

کودتای نظامی شش ماه پیش در میانمار این کشور را به بحران فرو برد.

ارتش کودتاجی با سرکوب خشن معترضان توانست قدرت خود را تثبیت کند. یک هزار تن در جریان این سرکوب کشته شدند. با وجود این، اعتراض‌های خیابانی هنوز به شکل محدود ادامه دارند.

وضعیت اقتصادی حکومت میانمار نیز به خاطر مقاومت کارکنان دولتی و کارگران بحرانی است. بخشی از کارگران و کارمندان دولت یا به دلیل شرکت در اعتراض‌ها از کار بیکار شده‌اند. بخش دیگری نیز هنوز در راستای حمایت از کارزار مخالفت مدنی با کودتا در اعتصاب به سر می‌برند. همه‌گیری ویروس جدید کرونا نیز بحران اقتصادی و مدیریتی در میانمار را تشدید کرده است.

اطلاعات روز: رئیس شورای نظامی حکومت کودتا در میانمار گفته است که وضعیت اضطراری تا نیمه دوم سال ۲۰۲۳ لغو می‌شود و سپس انتخابات برگزار خواهد شد.

به گزارش رادیو زمانه، مین آنگ هلینگ در یک سخنرانی تلویزیونی در این باره گفت: «ما اقدامات پیش‌بینی‌شده برای وضعیت اضطراری را تا اگست ۲۰۲۳ انجام می‌دهیم. قول می‌دهم که انتخابات چندحزبی را بدون شکست برگزار کنم».

به این ترتیب، خونتهای نظامی میانمار حرف پیشین‌اش پس از انجام کودتا در یکم فبروری را تغییر داد. آن زمان کودتاجیان پس از برکناری و دستگیری آنگ سان سو چی، رهبر جنبش دموکراسی خواه میانمار و پیروز مجدد انتخابات در ۲۰۲۰، گفتند که وضعیت اضطراری یک سال به طول خواهد انجامید و پس از آن انتخابات برگزار خواهد شد.

امریکا یک ایرانی را به صادرات غیرقانونی تجهیزات آزمایشگاهی متهم کرد

طبق این دادخواست رضا سرهنگ‌پور در نهایت موفق می‌شود در سال ۲۰۱۶ این تجهیزات آزمایشگاهی را از یک شرکت آمریکایی به مبلغی در حدود ۱۱۱ هزار دلار بخرد و به کانادا منتقل کند. او سپس این تجهیزات و لوازم آزمایشگاهی را به امارات و بعداً در ماه سپتامبر سال ۲۰۱۶ به ایران صادر می‌کند.

طبق این گزارش او همچنین یک ماه بعد دو طیف سنج جرمی دیگر از ایالات متحده خریداری و از طریق کانادا و امارات به ایران صادر کرده است.

فاکس نیوز می‌گوید، اتهام توطئه حداکثر ۵ سال حبس دارد، در حالی که نقض قانون اختیارات اقتصادی مربوط به شرایط بین‌المللی، عدم ارائه اطلاعات مربوط به صادرات و شش مورد پول‌شویی متهم شده است.

این دادخواست علیه رضا سرهنگ‌پور و شریک او، یعنی سیدرضا میرزمانی در شرکت «پروفایل گلوبال لیمیتد» صادر شده است. شرکت «پروفایل گلوبال لیمیتد» که دفتر اصلی آن در کانادا است در امریکا نیز فعالیت داشته است.

در این دادخواست آمده است که رضا سرهنگ‌پور در نوامبر سال ۲۰۱۵ تلاش کرده است تا از یک شرکت آمریکایی، لوازم آزمایشگاهی طیف‌سنجی جرمی را خریداری کند.

چنین‌گ دی فیلیپس، سرپرست دادگستری منطقه کلمبیا گفته است: «تجهیزات طیف‌سنجی جرمی در تشخیص میزان و درصد غنای اورانیوم در جریان غنی سازی به کار می‌رود».

اطلاعات روز: دادگاهی در واشینگتن، در منطقه کلمبیا، یک شهروند ایران ساکن مونترال کانادا را به صادرات غیرقانونی لوازم آزمایشگاهی قابل استفاده در فعالیت‌های هسته‌ای متهم کرد.

به گزارش روز شنبه فاکس نیوز، دادگاه فدرال در منطقه کلمبیا، می‌گوید رضا سرهنگ‌پور کفرانی، ساکن مونترال کانادا، تجهیزات اندازه‌گیری مواد هسته‌ای را از طریق کانادا و امارات به ایران صادر کرده است.

به نقل از رادیو فردا، بنا بر دادخواست در دادگاه منطقه واشینگتن رضا سرهنگ‌پور به توطئه، دو مورد نقض قانون ناظر بر صادرات امریکا، «قانون اختیارات اقتصادی مربوط به شرایط بین‌المللی»، عدم ارائه اطلاعات مربوط به صادرات و شش مورد پول‌شویی متهم شده است.

دولت جمهوری اسلامی افغانستان
وزارت امور سرحدات و قبایل
ریاست عمومی مالی و اداری

ریاست تدارکات
امریت تدارکات

د افغانستان اسلامی جمهوری دولت
د سرحدونو او قبایلو چارو وزارت
د مالی او اداری عمومی ریاست

موضوع: اعلان داوطلبی سیستم حاضری الکترونیکی

شماره دعوت به داوطلبی: (MOBTA/1400/NCB/OPT/G.016).

وزارت امور سرحدات و قبایل از تمام داوطلبان واجد شرایط دعوت می‌نماید، تا در پروسه تهیه و تدارک سیستم حاضری الکترونیکی این وزارت بابت سال مالی ۱۴۰۰ اشتراک نموده، ضم آفر خویش جواز فعالیت و شرایط اهلیت مندرج شرطنامه را مد نظر گرفته و آفرهای سربسته خویش را مطابق شرایط شرطنامه به لسان (دری و یا پشتو) طبق قانون و طرزالعمل تدارکات عامه افغانستان از تاریخ نشر اعلان الی (۲۴) روز ارایه نماید.

جلسه قبل از داوطلبی به تاریخ ۲۳/۰۵/۱۴۰۰ روز شنبه ساعت ۹ بجه قبل از ظهر دایر می‌گردد.

توزیع شرطنامه و تسلیمی آفرها الی ساعت (۰۹:۳۰) بجه قبل از ظهر تاریخ ۲۶/۰۶/۱۴۰۰ یوم بعد از نشر اعلان که آخرین معیاد ضرب‌الاجل تسلیمی آفرها می‌باشد صورت می‌گیرد آفرهای دیر رسیده و اینترنتی پذیرفته نمی‌شود.

تضمین آفر مبلغ ۸۷,۶۸۴ هشتاد و هفت هزار و شش صد و هشتاد و چهار افغانی بوده که داوطلبان آن را به شکل گرننتی‌بانکی در داخل آفرهای سربسته خویش ارایه بدارند.

داوطلبان واجد شرایط می‌توانند شرطنامه را به شکل سافت در فلش از آدرس ذیل اخذ نمایند.

آدرس: ناحیه ۹، ریاست تدارکات منزل تحتانی وزارت امور سرحدات و قبایل مکروریان سوم جوار ستره‌محکمه، کابل افغانستان و از وب‌سایت اداره تدارکات ملی.

نوت: در صورتیکه تاریخ معین شده برای تسلیمی آفرها به روز رخصتی تصادف نماید آفرها در روز بعدی کاری در همان ساعت تعیین شده تسلیم و باز گشایی خواهند شد.

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: ذکی دریابی zaki.daryabi2@gmail.com

سردبیر چاپی: خادم‌حسین کریمی ۰۷۸۵۴۲۸۵۴۰

سردبیر آنلاین: لیلیاس نواندیش

گزارش‌گران و خبرنگاران: ایوودر ملک‌نژاد، جلیل رونق، سهراب سروش، عابر شایگان، عباس اسدیان، معصومه جعفری، عصمت‌الله سروش، لطف‌علی سلطانی، لیاقت لایق، هادی خوشنویس،

واجد روحانی، فریضه عالمی و سکینه امیری

بخش صلح: حسین‌علی کریمی، عباس عارفی و فاطمه فرامرز

مترجم: جلیل پژواک

ویراستار: شیرمهریار

صفحه آرا: محمدرضا مظفری

ارتباطات و روابط عمومی: محمدحسین جويا شماره تماس: ۰۷۶۷۱۵۲۰۶۲ - ۰۷۹۷۴۳۵۷۷۷ mjoya.dailyetilaatroz@gmail.com

ایمیل: dailyetilaatroz@gmail.com

آدرس: کابل، کارته‌سه شماره تماس: ۰۷۲۹۱۱۹۵۵۱ - ۰۲۰۲۵۰۰۸۷۷ توزیع: کانون فرهنگی زنگ صبح ۰۷۴۴۰۲۱۹۵۲

حداقل دو نسل در جنگ زندگی کرده بودند و تجربه کمی از زندگی در صلح نسبی با دسترسی به آموزش، خدمات و فناوری داشتند. مردم افغانستان می‌خواهند از خاکستر برخیزند و کشور خود را بازسازی کنند. ۶۸ درصد جمعیت زیر ۲۴ سال دارند و حاکمیت شدید طالبان را تجربه نکرده‌اند. اگر انرژی، کنجکاوی و تلاش برای زندگی بهتر به اقدامات مثبت هدایت شود و اگر به همه افراد جامعه فرصت مساوی برای توسعه و مشارکت در امور اجتماعی، سیاسی، اقتصادی و فرهنگی کشورشان داده شود، افغانستان می‌تواند ایجاد صلح پایدار را آغاز کند.

اما این کشور نمی‌تواند به توسعه و رفاه برسد، زیرا با نیمی از جمعیت آن به‌عنوان برده یا حتی به‌عنوان شهروندان درجه‌دو رفتار می‌شود. افغانستان کم‌از کم در ۱۰ سال گذشته، در لیست بدترین کشورها برای زنان و دختران قرار گرفته است. راهکار منطقی و درست این است که از ایجاد محیطی مناسب برای زنان و دختران، از بین بردن اعمال تبعیض‌آمیز و سازوکارهای حفاظت اجتماعی و قانونی، حمایت شود.

آنچه جامعه جهانی می‌تواند انجام دهد
بدون دخالت فوری دیپلماتیک، وضعیت وخیم کنونی می‌تواند منجر به یک فاجعه انسانی با اثرات دامنه‌دار در سراسر منطقه و فراتر از آن شود. با توجه به دخالت امریکا در گیری‌های افغانستان، ایالات متحده موظف است از وقوع این جنایات جلوگیری کند و جامعه جهانی ناگفته مسئولیت حفاظت از غیرنظامیان در برابر نقض قوانین و معاهدات بین‌المللی حقوق بشر را بر عهده دارد.

در بحبوحه خروج نیروهای بین‌المللی، گام‌های متعددی برای حمایت از زنان و دختران می‌تواند برداشته شود. ادامه حمایت از نیروهای امنیتی افغانستان بسیار مهم خواهد بود، زیرا در صورت عدم اعمال فشار نظامی برای انجام این کار، بعید است که طالبان از سوءاستفاده منع شوند. اما بهترین راه برای محافظت از زنان در برابر خشونت و امکان استفاده‌ی آنان از حقوق برابر در زمینه‌ی بهداشت، آموزش و اقتصاد، دستیابی به یک توافق سیاسی فراگیر و مذاکره شده است.

ایالات متحده، سازمان ملل متحد و همسایگان افغانستان باید بر طالبان فشار بیاورند تا با آتش‌بس طولانی‌مدت موافقت کنند و در گفت‌وگوهای معنادار و مذاکرات صلح شرکت کنند. برای استفاده از این خواسته، ایالات متحده و جامعه بین‌المللی باید به‌وضوح آشکار کنند که هر رژیمی که دولت فعلی را به‌زور سرنگون کند، به‌لحاظ دیپلماتیک به رسمیت شناخته نمی‌شود و کمک‌های توسعه‌ای دریافت نمی‌کند. همین‌طور وضع تحریم‌ها و محدودیت‌های سفر برای هر شخص یا نهادی که مسئول ارتکاب وحشی‌گری علیه غیرنظامیان باشد، افزایش می‌یابد. ایالات متحده و جامعه بین‌المللی همچنین باید منابع موجود برای نظارت و بررسی این را که آیا نقض معاهدات بین‌المللی حقوق بشر در حال وقوع است افزایش دهند.

مردم افغانستان شایسته زندگی با عزت و کرامت در صلح هستند. صلح از آسمان نمی‌افتد؛ اما صلح‌سازی ممکن است. در نهایت، نیاز به اراده‌ی سیاسی دارد. ایالات متحده و جامعه بین‌المللی برای جلوگیری از آینده مایوس‌کننده افغانستان باید چنین تعهدی را نشان دهند.

منبع: انستیتوت صلح ایالات متحده

مناطق تحت کنترل طالبان است، دسترسی دختران به آموزش بیشتر به اختیار فرماندهان محلی است. در برخی مناطق مانند ولایت فاریاب، طالبان به مردم محل اطلاع داده‌اند که دختران شان می‌توانند تا صنف دوازدهم به مکتب بروند، در حالی که در مناطق دیگر، دختران فقط می‌توانند تا صنف ششم درس بخوانند. در بیشتر نقاط دیگر، مانند ولایت لوگر، رفتن دختران به مکتب در هر سنی ممنوع است.

زنان همچنان مجبور می‌شوند برای جنگ‌جویان طالبان آشپزی کنند و لباس‌های آن‌ها را بشویند. یک زن بی‌جا شده‌ی اهل کندز می‌گوید: «ما به سختی می‌توانستیم خانواده خود را تغذیه کنیم، اما اکنون طالبان ما را مجبور می‌کنند که به جنگ‌جویان شان غذا بدهیم. در برخی مناطق، خانواده‌ها مجبور اند روزانه سه وعده غذا برای جنگ‌جویان طالبان تهیه کنند. این‌ها همان جنگ‌جویانی هستند که زندگی ما را نابود کردند.»

آینده افغانستان

این رفتار تحقیرآمیز بسیاری از خانواده‌ها را مجبور به ترک خانه‌های شان کرده است. اکثر آوارگانی که به خانه‌های اقوام خود نرسیده‌اند، در چادرها یا سایر پناهگاه‌های موقتی زندگی می‌کنند، زیرا دمای هوا به ۱۰۰ درجه می‌رسد و دسترسی به آب جاری به شدت محدود است. با وجود بیش از ۳.۵ میلیون بیجاشده‌ی داخلی در کشور، ده‌ها هزار نفر دیگر از زمان افزایش خشونت‌ها آواره شده‌اند. این روند همچنان ادامه خواهد داشت و سیستم ارائه‌ی خدمات افغانستان را که از قبل سنگین شده است به چالش می‌کشد، به اقتصاد آسیب می‌رساند و معیشت را مختل می‌کند.

تأثیر درازمدت جابه‌جایی در داخل و خارج از کشور خلأ ایجاد می‌کند که پر شدن آن چندین دهه به طول می‌انجامد. در محافظه کارترین و دورافتاده ترین مناطق، بیشتر زنان هستند که خدمات بهداشتی، آموزشی، حقوقی و روانی اجتماعی را به جوامع محروم و فقیر، به ویژه زنان و کودکان ارائه می‌دهند. در صورت عدم موجودیت این خدمات - به‌ویژه خدمات قانونی و روانی - اجتماعی، موارد خشونت خانگی افزایش می‌یابد. دست‌آوردها و مشارکت زنان در نیروی کار کشور در ۲۰ سال گذشته به تنهایی گواه پتانسیل و توانایی آن‌ها برای انجام و ایفای نقش محوری در بهبود کشور خود حتا در مواجهه با چالش‌ها و تهدیدهای مهم است. تلاش طالبان برای برکناری زنان از نیروی کار در نهایت تأثیر منفی و گسترده‌ای بر توسعه و رفاه انسانی خواهد داشت. ما قبلاً شاهد این نمایش در دوره حاکمیت طالبان در دهه ۱۹۹۰ بوده‌ایم.

از سوی دیگر، دفتر سیاسی طالبان مستقر در قطر بارها گفته است که آنان متعهد به حمایت از حقوق زنان از نظر اسلام، از جمله حق تحصیل، کار، سلامتی، ارث و انتخاب همسر هستند. با این حال، طالبان هرگز دقیقاً توضیح نداده‌اند که این تعهد به چه معناست. آنان مدعی شده‌اند که از اشتباهات گذشته درس گرفته‌اند و از یک گروه افراطی خشن به گروهی معتدل که خواهان صلح هست، تبدیل شده‌اند، در حالی که فرماندهان و جنگ‌جویان شان در حال ایجاد وحشت در کشور هستند.

طالبان همچنین نتوانسته‌اند درک کنند که افغانستان امروز با زمان حاکمیت آن‌ها در دهه ۹۰ بسیار متفاوت است. هنگامی که طالبان بر کشور حکومت می‌کردند، مردم

آینده‌ی مهم زنان افغانستان در سایه‌ی خشونت طالبان

در شرایط خروج نیروهای بین‌المللی، جامعه جهانی باید به تلاش‌های خود جهت حفاظت از زنان و دختران افغانستان ادامه دهد

جیم هولبروک / نیویورک تایمز

داستان‌های هولناکی از ازدواج‌های اجباری دختران جوان، بیوه‌ها و حتا زنان متاهل در رسانه‌های عمومی و شبکه‌های اجتماعی نشر شده است. ویدیوهای ضرب و شتم علنی زنان به دلیل حضور بدون محرم (یعنی شوهر یا خویشاوند نزدیک مرد) در بیرون از خانه، صحبت با تلفن یا پوشیدن لباس‌های [رنگ] روشن در زیر برقع خود دشواری زندگی زنان و دختران در مناطق تحت کنترل طالبان را نشان می‌دهد.

طالبان پس از تسلط یافت بر ولسوالی‌ها در چندین ولایت شمالی، محدودیت‌هایی را بر زنان و دختران وضع کردند و آن‌ها را از خارج شدن از خانه یا دسترسی به خدمات درمانی بدون همراهی یک محرم منع کردند. این امر علاوه بر این واقعیت است که دسترسی زنان به خدمات بهداشتی به دلیل بسته شدن بزرگراه‌ها و جاده‌ها و کمبود تجهیزات در درمانگاه‌های مناطق دور افتاده بسیار محدود شده است.

در حالی که محدودیت‌های رفت و آمد و حجاب اجباری سیاست‌های یک‌نواختی در

است تا یکی از آن‌ها را برای پیوستن به [جنگ‌جویان‌شان] در میدان جنگ بفرستند. یک زن افغان که اصالتاً از ولایت تخار است و همراه با ۲۵ تن از اقارب خود به دلیل خشونت به کابل پناهنده شده‌اند، می‌گوید: «بسیاری از مردم خانه‌ها و روستاهای خود را ترک می‌کنند تا از سربازگیری پسران‌شان توسط طالبان جلوگیری کنند.»

کسانی که با دولت همکاری کرده‌اند، در معرض خطری بیشتری هستند. در برخی مناطق، باندهای جنایت‌کار خود را طالبان معرفی کرده و کارمندان دولت و سازمان‌های غیر دولتی را می‌ترسانند. یکی از فعالان حقوق زنان در قندهار به من گفت که از همکارانش خواسته شده است چندین هزار دالر امریکایی بپردازند وگرنه خانواده‌های آنان کشته خواهند شد.

برخورد با زنان

در میان این کارزار وحشت، افزایش خشونت علیه زنان سرسام‌آور است. نمایندگی سازمان ملل متحد در افغانستان (یوناما) در ماه جون از افزایش ۸۲ درصدی تلفات زنان در مقایسه با شش ماه اول سال ۲۰۲۰ خبر داد که در مجموع ۷۲۷ زن در شش ماه اول سال ۲۰۲۰ کشته و زخمی شده بودند. در بیانیه‌ی مطبوعاتی اخیر یوناما آمده است: «مضحک است که گزارش بدیم اما در شش ماه اول سال تقویمی تعداد کشته و زخمی‌شدگان زن و کودک بیشتر از هر زمان دیگر ثبت شده است.»

جنگ‌جویان طالبان زنان و دختران را مورد رفتارهای غیرانسانی و تحقیرآمیز قرار می‌دهند. جنگ‌جویان طالبان در مناطق عمدتاً غیر پشتون یا مناطقی با جمعیت ترکیبی، از خشونت جنسی و ازدواج اجباری به‌عنوان سلاح جنگی استفاده کرده‌اند. در هفته‌های اخیر، گزارش‌ها و حکایات متعددی

بلفیس احمدی

مترجم: فاطمه فرامرز

چند روز پس از آن که ایالات متحده نتوانست مهلت خروج نیروهایش را که مطابق توافق‌نامه سال ۲۰۱۹ [احتمالاً هدف سال ۲۰۲۰ است] با طالبان که به تاریخ اول ماه می [۲۰۲۱] تعیین شده بود رعایت کند، این گروه شبه‌نظامی حملات عمده‌ای را علیه نیروهای امنیتی افغانستان و به هدف کنترل مقر ولسوالی‌ها آغاز کرد. برخی از برآوردها که صحت‌شان مورد مناقشه است، حاکی از آن است که طالبان اکنون نیمی از ولسوالی‌های این کشور را در اختیار دارند. در حال حاضر خشونت تلفات سنگینی به بار آورده است - که زنان و دختران بیشترین خسارت را متحمل شده‌اند. من به‌تازگی با زنان افغانستان صحبت کرده‌ام و آنان از بی‌مهری‌هایی که در حال حاضر با آن روبرو هستند و ترس‌شان از آینده، به من گفتند. پیامدهای زود هنگام و بلندمدت برای افغانستان و پیشرفت‌های انجام‌شده در ۲۰ سال گذشته، وحشتناک است. ما پیش‌نمایش آنچه قرار است با تصرف طالبان اتفاق بیفتد مشاهده می‌کنیم.

خشونت و ارباب طالبان

باخروج نیروهای امریکایی و بین‌المللی، طالبان اکنون به‌طور معمول مکاتب، بیمارستان‌ها، ادارات دولتی و دیگر زیرساخت‌ها را تخریب می‌کنند، درحالی‌که گزارش‌ها می‌رساند که غیرنظامیان را نیز شکنجه می‌کنند و به قتل می‌رسانند. ویدیوهای وحشتناکی در شبکه‌های اجتماعی منتشر می‌شود که طالبان یک مترجم نیروهای امریکایی را سر می‌برند و نیروهای امنیتی افغانستان را پس از تسلیم‌شدن اعدام می‌کنند.

طالبان با ارسال نامه‌هایی به مساجد به خانواده‌های دارای دو یا چند فرزند پسر - از جمله پسران ۱۰ ساله - دستور داده